

SOTILASAIKAKAUSLEHTI

03/2026

UPSEERILIITTO.FI

Teema:

Viron puolustusvoimat

**Puolustusvoimien komentajan, kenraaliluutnantti
Andrus Merilon haastattelu > [Sivu 22](#)**

UPSEERILIITTO

TOIMITUS

Julkaisija

Upseeriliitto ry
www.upseeriliitto.fi

Vastaava päätoimittaja

Martti Lehto
puh. 040 525 6630
lehto.martti@kolumbus.fi

Toimitussihteeri, lehden taitto

Marko Varama
puh. 040 844 8255
varama@upseeriliitto.fi

Toimittajat

2. pääkirjoitus – Ville Viita
Historia – Ohto Manninen
Polttopiste – J-A Puistola
Sotatekniikka – Jyri Kosola

Toimituksen osoite

Laivastokatu 1 B, 00160 Helsinki

Ilmoitustilan myynti

Juha Halminen
puh. 050 592 2722
Hämeentie 7, 30100 Forssa
juha.halminen@mediaosasto.fi

Tilauhinnat

Vuosikerta 6 numeroa) 40 euroa.
Irttonumerot 8 euroa +
postimaksu.
Osoitteenmuutokset ja tilaukset:
Toimituksen sihteeri Erja Elopuro
puh. 040 537 1799
elopuro@upseeriliitto.fi

Aikakausmedia ry:n jäsen
ISSN 0038-1675

Kansikuva: Viron
puolustusvoimien komentaja,
kenraaliluutnantti Andrus
Merilo mukana Naton
sotaharjoituksessa.
Kuva: Lehtikuva

101. vuosikerta
Numero 1027

AO-Paino 2026

SOTILASAIKAKAUSLEHTI 03/2026

> SISÄLTÖ

PÄÄKIRJOITUS

Suomen ja Viron puolustusyhteistyöllä on pitkä perinne > s. 5

Martti Lehto, päätoimittaja

EDUNVALVONTA

Neuvottelutulos Rajavartiolaitoksessa > s. 9

Neuvottelutulos Puolustusvoimissa > s. 10

Päälouottamusmiehet kävivät Yhdysvalloissa > s. 12

Kriisinhallinnan yhteistyöryhmä korotti korvauksia > s. 14

HENKILÖT

Yhteys Suomenlahden yli > s. 17

Kommodori Heikki Lamminen, puolustusasiamies, PV
Everstiluutnantti Toomas Uustal, yhteyshenkilö, EDF
Kapteeniluutnantti Jim Kuusimäki (RVL)

PALSTAT

Kirjat > s. 18

- David Lewis: Occupation – Russian Rule in South-Eastern Europe.

Oskari > s. 41

Historia > s. 53

Andermanin tuhka

Polttopiste > s. 54

Smaugin autoittama maa

Sotatekniikka > s. 56

Droonisodan kymmenen käskyä

Jäsen uutisia > s. 59

TEEMA: VIRON PUOLUSTUSVOIMAT

> A R T I K K E L I T

In the spotlight:

Commander of the Estonian Defence Forces
Lieutenant General Andrus Merilo

Haastattelussa Viron puolustusvoimien komentaja, kenraaliluutnantti Andrus Merilo
> s. 24

Estonian Defence Forces today

Viron puolustusvoimat
> s. 30

Veljeskansojen yhteistyötä

Harjoitusyhteistyö Viron puolustusvoimien ja reserviläiskoulutusta antavan Kaitseliitin kanssa.
> s. 38

Mureneva ydinasesateenvarjo

Onko mitään tehtävissä?
> s. 42

Itämeren kaapelirikot

Oliko kohteena Baltian energiaverkko?
> s. 46

**Onnittelut kaikille 4. kesäkuuta
ylennetyille ja palkituille!**

Tibnor

- Building & Defence

Tibnor on perustanut uuden toimialan palvelemaan rakennus-, infra-, sekä puolustus- ja suojaus-alan asiakkaita. Uuden toimialan tavoitteena on lisätä asiakasarvoa ja olla vahva kumppani, jonka puoleen on helppo kääntyä kun kyse on uuden rakentamisesta tai suojaumisesta pahimman varalle.

Valitsemalla vahvan kumppanin turvaat toimintasi myös epävarmoina aikoina tai kun tarvitset tukea kasvusi vauhdittamiseen.

Building & Defence

- rakennus
- infra
- puolustus ja suojaus

Lisätietoja:

toimialapäällikkö
Joona Lehto
joona.lehto@tibnor.com

tibnor.fi

TIBNOR

Suomen ja Viron puolustusyhteistyöllä on pitkä perinne

Suomen ja Viron välinen yhteistyö on erittäin tiivistä ja monipuolista. Yhteistyö kattaa laajasti puolustuksen, talouden, digitalisaation, kulttuurin ja koulutuksen. Nykyisellä tiiviillä puolustusyhteistyöllä on jo pitkä perinne.

Suomen ja Viron puolustusyhteistyö alkoi 1920-luvulla ja tiivistyi vuonna 1930 Neuvostoliiton uhan kasvaessa. Yhteistyö päättyi pääosin vuonna 1939 Neuvostoliiton painostuksesta, mutta jatkui talvisodan aikana tiedusteluyhteistyönä.

1930-luvulla sotilasyhteistyö perustui reunavaltio politiikkaan, mikä tarkoitti yhteistyöliiton muodostamista Puolan, Viron, Liettuan, Latvian ja Suomen välille Neuvosto-Venäjän ja sen seuraajan Neuvostoliiton uhkaa vastaan. Yhteistyöhön kuului vahva sitoutuminen Kansainliittoon ja kansainväliseen oikeuteen sekä salainen sotilasyhteistyö.

Neuvovaltio piti reunavaltio politiikkaa itseensä kohdistuvana saartona ja vastusti sitä. Suomi irtisanoutui julkisesti reunavaltio politiikasta vuonna 1935 ilmoittaen kannattavansa pohjoismaista suuntausta ja puolueettomuutta, mikä tarkoitti Baltian maiden jäämistä yksin Neuvostoliiton uhkaa vastaan. Suomen valitsema puolueettomuuspolitiikka ei pitänyt meitä suursodan ulkopuolella.

Neuvovaltio hajottua vuonna 1991 sekä Viron tasavallan tultua tunnustetuksi itsenäisenä valtiona suuri joukko suomalaisia evp-upseereita aloitti vapaaehtoisen toiminnan Viron puolustusvoimien uudelleen organisoimiseksi. Vuonna 1992 eversti **Matti Lukkarin** johdolla käyn-

nistettiin virolaisten sotilaskoulutus. Hanke virallistettiin vuonna 1996, jolloin se muuttui viralliseksi ulkoministeriön lähialuevaroin rahoitetuksi avustushankkeeksi. Hankkeen aikana noin 1200 virolaista upseeria ja aliupseeria koulutettiin Suomessa ja Virossa. Suomen sotilasopetuslaitoksissa opiskeli vuosina 1996–2003 yhteensä noin 450 virolaista. Työhön osallistui myös suomalaisia reserviläisiä erilaisissa hankkeissa.

Suomi ja Viro ovat Naton ja Euroopan unionin jäseniä, mikä yhdistää maiden turvallisuuspolitiikkaa entisestään. Turvallisuusympäristön muututtua maat ovat syventäneet sotilaallista kumppanuuttaan ja esimerkiksi droonipuolustuksen yhteinen kehittäminen on nostettu keskiöön.

Huhtikuussa 2026 Viron presidentti **Alar Karis** vieraili Suomessa ja keskusteli presidentti **Alexander Stubb**in kanssa mm. Itämeren alueen turvallisuustilanteesta, alueellisesta yhteistyöstä, Venäjän hyökkäyssodasta Ukrainassa. Teemoja, jotka ovat olleet esillä maiden välillä yli 100 vuotta. Molemmat presidentit korostivat tarvetta kehittää yhteistä droonipuolustusta. Tähän vaaditaan tehokasta ilmavalvontaa, tiedonvaihtoa ja laajan skaalan torjuntakykyä.

Reunavaltio politiikka on palannut uudessa muodossa Itämerelle. Alueen puolustus perustuu vahvaan Nato-liittoumaan ja kansainvälisen sääntöpohjaisen järjestyksen puolustamiseen. Itämeri on muuttunut lähes kokonaan Naton sisämerekseksi. Puolustusta suunnitellaan saumatoman kokonaisuutena kattamaan maa-, meri-, ilma-, avaruus- ja kyberdomainit. Vahva yhteistyö on toiminnan keskiössä. ■

Droonien torjunta – vaikutusta kustannustehokkaasti

Miehittämättömät ilma-alusjärjestelmät (unmanned aerial systems, UAS) eli droonit ovat kehittyneet nopeasti merkittäväksi uhaksi asevoimille eri puolilla maailmaa. Ukrainassa edullisia drooneja käytetään tehokkaasti infrastruktuuria, mekanisoituja joukkoja ja yksittäisiä sotilaita vastaan. Tämä osoittaa sekä uhan mittakaavan että kiireellisen tarpeen tehokkaille ja kustannustehokkaille vastatoimille.

Edistyksestä huolimatta keskeinen kysymys on edelleen sama: miten Euroopan asevoimat ovat varautuneet droonisodankäynnin seuraavaan vaiheeseen?

Tehokas puolustus perustuu kerrokselliseen maa-ilma-puolustukseen eli GBAD:n arkkitehtuuriin, joka rakentuu kolmesta ydinelementistä: sensoreista, johtamisjärjestelmästä eli C2:sta sekä efektoreista. Kehittyneet sensorit, kuten Saabin Giraffe 1X -tutka, mahdollistavat myös hyvin pienten kohteiden havaitsemisen ja luokittelun, kun niiden tutkapoikkipinta-ala on alle 0,01 m².

Yhdistettynä elektro-optisiin järjestelmiin tämä muodostaa kattavan operatiivisen tilannekuvan. Sensorien herkkyyden kasvu tuottaa kuitenkin suuria määriä dataa. Nykyaikaiset C2-järjestelmät, joita tekoäly tukee, käsittelevät tätä dataa reaaliaikaisesti, parantavat tilannetietoisuutta ja nopeuttavat päätöksentekoa.

Kustannusten ja suorituskyvyn tasapaino

Droonien torjunnassa keskeistä on tasapaino soft-kill- eli ei-kineettisten ratkaisujen ja hard-kill- eli kineettisten ratkaisujen välillä.

Soft-kill-keinot, kuten elektroninen sodankäynti ja häirintä, ovat tehokkaita yksinkertaisempia drooneja vastaan, kun taas kehittyneemmät tai autonomiset järjestelmät vaativat kineettisiä ratkaisuja. Haasteena on kustannusten epäsuhta: drooni voi maksaa vain muutamia satoja euroja, kun taas sen torjuminen kehittyneellä järjestelmällä voi maksaa miljoonia. Siksi suhteutulla vasteella on pystyttävä pitämään niin sanottu cost-per-kill eli torjuntakohtainen kustannus mahdollisimman matalana.

Saab kehittää parhaillaan vastausta tähän haasteeseen. Nimbrix on "ammu ja unohda" -ohjus, jota kehitetään vauhdilla. Tavoitteena on järjestelmä, jossa yhdistyvät hakupää, kineettinen taistelukärki ja pieni operatiivinen jalanjälki - kaikki matalilla kustannuksilla. Alle kolmen kilogramman painoisena sen kantama on jopa viisi kilometriä, ja aktiivinen hakupää seuraa kohdetta. Airburst-toimintatilassa sen taistelukärki kykenee tehokkaasti vaikuttamaan drooniparviin ja torjumaan siten pienten droonien kasvavaa uhkaa taistelukentällä. Nimbrixiä voidaan käyttää joko itsenäisesti tai osana laajempaa ilmapuolustusjärjestelmää.

Koko vaikuttamisketjun kattaminen

Innovaatioiden nopeus lisää kokonaisuuden monimutkaisuutta entisestään. Ukrainassa drooniteknologiat ja taktiikat kehittyvät kolmen-neljän kuukauden välein, mikä edellyttää puolustusjärjestelmiltä yhtä nopeaa sopeutumista. Saabin Loke-konsepti havainnollistaa tätä lähestymistapaa. Se kehitettiin vain 84 päivässä Ruotsin ilmavoimien, FMV:n, Saabin ja kumppaneiden yhteistyönä, ja se tarjoaa liikkuvan, modulaarisen ratkaisun, joka kattaa koko vaikuttamisketjun. Järjestelmä yhdistää Giraffe 1X -tutkan, kevyen SHORAD-pohjaisen C2-ratkaisun sekä efektoreita, kuten Trackfire-RWS:n. Se voidaan ottaa käyttöön maa-alustoilla, kuten Sisu GTP:ssä, tai merellä, ja se voi toimia myös liikkeessä, mikä varmistaa jatkuvan suojan.

Saab kehittää myös sekä kineettisiä että ei-kineettisiä torjuntakyvykkyksiä. RBS 70 NG:n kaltaiset järjestelmät tarjoavat vahvan suojan monimutkaisia ilmauhkia vastaan jopa 9 000 metrin kantamalla ja häirintää kestäväällä suorituskyvyllä. Samalla uusia ratkaisuja, kuten häirintäteknologioita, verkkoihin perustuvia torjuntajärjestelmiä ja metsästäjädrooneja (hunter-drone), kehitetään yhteistyössä teollisuuden ja startup-yritysten kanssa tulevien uhkien torjumiseksi.

Keskeinen havainto on, ettei ole olemassa yhtä "täydellistä" C-UAS-järjestelmää. Tehokas puolustus edellyttää kerroksellisten kyvykkyysien yhdistelmää, joka räätälöidään kulloiseenkin uhkaympäristöön. Asevoimien on jatkuvasti mukautettava taktiikoitaan, investoitava koulutukseen ja vahvistettava yhteistyötä – erityisesti Naton sisällä. Vaikka yhteinen ilmapuolustus on välttämätöntä, on liittokunnalla edelleen haasteita täyden integraation saavuttamisessa, sillä kansalliset painopisteet ovat yhä vahvasti esillä.

Lopulta haaste ei ole vain teknologinen vaan myös organisatorinen. Järjestelmät on kehitettävä yhteentoimivuus, standardointi ja nopea käyttöönotto huomioiden. Teknologia on suurelta osin jo saatavilla. Ratkaiseva tekijä on nopeus: kehityksessä, integraatiossa ja operatiivisessa käytössä. Droonisodankäynti kehittyy ennennäkemättömällä nopeudella. Tämän uhan torjumiseksi asevoimien on keskityttävä kerrokselliseen puolustukseen, kustannustehokkaisiin vasteisiin ja nopeaan innovointiin, joita tukee vahva yhteistyö Naton jäsenmaiden, teollisuuden ja tutkimuslaitosten välillä.

Paikallinen läsnäolo ja strateginen vaikutus

Suomessa, jossa kokonaisturvallisuus on kansallinen prioriteetti, Saab on osoittanut, että ulkomaiset investoinnit ja kansallinen puolustuskyky voivat kulkea käsi kädessä. Yli 300 työntekijän, paikallisen tutkimus- ja kehitystyön ja modernin sarjatuotannon myötä Saab on 80 vuoden aikana kehittynyt asejärjestelmien toimittajasta luotetuksi yhteistyökumppaniksi.

Keskiössä on Sirius Compact: elektronisen sodankäynnin järjestelmä, joka perustuu vahvasti paikalliseen ja toimintavarmaan toimitusketjuun sekä kriittisten komponenttien varmistettuun saatavuuteen.

Tiivis yhteistyö suomalaisen teollisuuden kanssa sekä 30 miljoonan euron strateginen kumppanuus Aalto-yliopiston kanssa korostavat vahvaa triple helix-mallia, jossa teollisuus, akademia ja julkinen sektori toimivat yhdessä. Saab on vahvasti osa kokonaisuutta, jossa halutaan vauhdittaa innovaatioita, tukea kansallista resilienssiä ja vahvistaa eurooppalaista puolustusvalmiutta kaikissa toimintaympäristöissä. Saab on ollut Suomen tukena jo 80 vuoden ajan.

The background of the entire page is a scenic landscape. In the upper portion, two fighter jets are flying in a V-formation against a cloudy sky. Below them, a range of mountains with patches of snow or light-colored rock stretches across the horizon. In the foreground, there is a green, grassy hillside overlooking a body of water, possibly a fjord or lake, which reflects the sky and mountains.

NEW THINKING

- + New Business
- + New Defence

Your partner in bridging innovation and defence.

Get in touch to learn how our **solutions** could help you gain tactical advantage through strategic thinking.

Neuvottelutulos rajalla

Rajavartiolaitos Neuvottelutulos tulee sovellettavaksi 1.10.2026 alkaen.

Rajavartiolaitoksen virkaehtosopimusneuvotteluissa saavutettiin 21.5.2026 neuvottelijoiden hyväksymä neuvottelutulos.

SAAVUTETTU SOPIMUS on enemmän kuin tervetullut edellisen sopimuskierron neuvotteluiden päätyttyä pakotettuun perälautaratkaisuun joulukuussa 2023. Nyt saavutetulla neuvottelutuloksella voidaan todeta saavutetun neuvottelutavoitteita niin työnantajan kuin henkilöstöjärjestöjenkin osalta kahden neuvottelukierroksen verran.

Rajavartiolaitoksen sopimusallalla neuvottelut aloitettiin 9.1.2026. Neuvotteluita käytiin yhteensä 11 kertaa ja neuvottelupöydässä käsiteltiin yhteensä neljää eri sopimustarjouskokonaisuutta, joista viimeisellä saavutettiin kaikkien hyväksymä neuvottelutulos.

Neuvotteluvaramallisuutta oli käytössä 0,9 prosenttia, joka käytettiin sentilleen. Haastavista lähtökohdista huolimatta neuvottelupöydässä päädyttiin lopulta kaikkia tyydyttävään sopimuskokonaisuuteen.

Neuvottelutuloksessa sopimuskokonaisuutta kehitettiin seuraavasti jukolaisesta näkökulmasta tarkasteltuna:

VAATI-korotukset suoraan palkka- taulukoihin, jukolaisiin tehtäviin

- Neuvotteluvaramallisuuden ja kautuminen palkkataulukoihin näkyy perinteisesti koulutusta arvostavana johto- ja asiantuntija tehtäviin.

Keskijohdon kehittäminen

- Palkkataulukon kehittäminen 25,5 (keskijohdon alaraja).

Nuorten upseerien palkkauksen kehittäminen

- VAATI-käsikirjamuutokset nostavat palkkausta varusmiesyksikön tehtävissä yhdellä VAA-TI-luokalla (kouluttaja, aliupseerikurssin johtaja, saapumiserän johtaja, yksikköpseeri).
- Uuden henkilön henkilökohtaisen palkanosan suoritusosan korotus 10,10 % => 14,70 %.
- RMVK:n opettajan tehtäväkohtaisen lisäpalkkion laajentaminen ERIKRJK 100 €/kk.

KV-palvelussuhteenehdot

- KV rajaturvallisuusoperaation lisäpalkkion korottaminen 150 =>180 euroon.
- Operaation palkanlisäprosenttien korotukset.

Suurten rv-asemien päälliköiden koulutusfaktorin nosto (EUK vaatimus) => tehtävän vaatavuus nousee 25,0

- Korjattiin / kehitettiin sopimuksella mikä ei palkkalautakunnassa onnistunut.
- Koskee: Vaalimaa, Nuijamaa, Imatra ja Tohmajärvi.

Vaativan rikostutkinta

- Sitominen 8 vuoden kokemukseen tehtävän määräyksestä, jolloin tehtävä arvioidaan sen mukaisesti.

Sukeltajana toimivan virkamiehen ammattitaitolisä

- Sukeltajapseeri korotus 180 € => 200 €, dekompressio aika painekammiossa lisätään sukellusrahaan oikeuttavaan aikaan suunnitellussa sukelluksessa.

- Sukellusraha maksetaan korotettuna 50 % ajalta, jonka kokonaisdekompressioaika ylittää 30 minuuttia.

Siviilien vapaaehtoiset terveystarkastukset työajaksi

Varallaolojärjestelmän kehittäminen

- Vapaamuotoinen varallaolo ilman saapumisvelvoitetta, työ aloitettava 30 minuutin kuluessa käskystä (virkamiehen suostumuksella).
- Vapaamuotoisen varallaolon maksamisen sitominen max. Tehtävän VAATI luokkaan 28,0 poistettiin.

Sotilaallisen harjoituksen ehtojen parantaminen ja kehittäminen (lyhyet kurssit)

- Yli 5 vrk ja max. 21 vrk kestävään kurssiin sisältyvästä sotilaallisesta harjoituksesta maksetaan 6 tunnin yksinkertaista tuntipalkkaa vastaava korvaus.

Muutto- ja siirtokustannussopimuksen kehittäminen

- Erytyiskorvauksen ja matkojen käytön ajan kulumisen keskeyttäminen hakemuksesta virkaurakurssin ajaksi (UL koskevat: SM, EUK, YEK, STLO).
- Matkojen käytön takalaidan nostaminen 48 kk => 60 kk.
- Erytyiskorvaus maksetaan myös vapaamuotoisen varallaolon ajalta, jolloin ei työskennellä.
- Majoittumiskorvaus: Virkamies voi siirtää muuttoa varhaiskoulutuspaikan saamisen sitä välttämättä edellyttäessä (lisäys tekstiin).

AKI JÄRVINEN
Rajavartiolaitoksen pääluottamusmies

Puolustusvoimien TARKVES-neuvottelutulos

Upseeriliiton hallitus hyväksyi neuvottelutuloksen kokouksessaan 26.5.2026.

Neuvottelutuloksen myötä virastoerän suuruudeksi muodostui 1,07 prosenttia yleiskorotuksen ollessa siten 1,93 prosenttia.

VALTION VIRKAEHTOSOPIMUKSEN mukaan 1.10.2026 lukien toteutetaan yhteensä 3,0 prosentin palkan korotus, josta osa käytetään suoraan **yleiskorotuksena** ja osa niin kutsuttuna **virastoeränä**. Virastoerä on mahdollista kohdentaa tarkennetusti palkkataulukoihin ja tarkentavien virkaehtosopimusten (TARKVES) tekstisisältöihin.

UPSEERIN AMMATIN luonteen takia Upseeriliitolle tärkeitä kehityskohteita ovat erityisesti muutto- ja siirtokorvaukset sekä oppilasupseerien asema.

Palkkataulukon kehittämisen osalta fokus on ammatin houkuttelevuudessa, palkan nousujohteisuudessa sekä johtavien virkamiesten rajan huomioimisessa – sotilas-eläkkeen kertymistä unohtamatta.

TÄLLÄ NEUVOTTELUKIERROKSELLA palkkataulukossa korostuvat perusyksikkötasa sekä vaativimmat tehtävät; kahdella edellisellä kierroksella korotukset ovat painottuneet aloitustehtäviin.

Tekstikysymyksissä korostuvat muutto- ja siirtokorvausten epäkoh- tien korjaaminen sekä yleisesikun-

taupseerikurssille hakeutumisen kannustavuus.

Oppilasupseerien palkkauksesta sovittiin, että:

- Esiupseerikurssin palkka on JSA12 + 35 % (1.10.2026 lukien 4990,6 €)
- Yleisesikuntaupseerikurssilla ja Sotatalouden ja tekniikan lisäopinnoissa (STLO) **maksetaan kurssia edeltävän tehtävän palkkaa**, kuitenkin **vähintään JSA13 + 31 %** (1.10.2026 lukien 5258,8 €).
- Lisällisistä tehtävistä (lentolisä, lentoteknillinen vastuu- ja vaaralisä tai lennonvarmistusvastuulisä) oppikurssille määrättäville maksetaan kyseisiä lisä oppikurssien aikana.

Palkkataulukko 1.10.2026 lukien.

Sisältää yleiskorotuksen 1,93 prosenttia sekä virastoeräkohdennukset.

JSA	VAATI	7 % 2,0-2,6	12 % 2,7-3,0	17 % 3,1-3,4	22 % 3,5-3,8	27 % 3,9-4,2	32 % 4,3-4,6	37 % 4,7-5,0	PALKAN- KOROTUS
8	2 633,67	2 818,03	2 949,71	3 081,39	3 213,08	3 344,76	3 476,44	3 608,13	68,32
9	2 866,95	3 067,64	3 210,98	3 354,33	3 497,68	3 641,03	3 784,37	3 927,72	134,85
10	3 121,78	3 340,30	3 496,39	3 652,48	3 808,57	3 964,66	4 120,75	4 276,84	148,18
11	3 381,51	3 618,22	3 787,29	3 956,37	4 125,44	4 294,52	4 463,59	4 632,67	181,80
12	3 696,75	3 955,52	4 140,36	4 325,20	4 510,04	4 694,87	4 879,71	5 064,55	176,54
13	4 014,37	4 295,38	4 496,09	4 696,81	4 897,53	5 098,25	5 298,97	5 499,69	147,14
14	4 412,48	4 721,35	4 941,98	5 162,60	5 383,23	5 603,85	5 824,47	6 045,10	170,91
15	4 811,54	5 148,35	5 388,92	5 629,50	5 870,08	6 110,66	6 351,23	6 591,81	156,84
16	5 267,25	5 635,96	5 899,32	6 162,68	6 426,05	6 689,41	6 952,77	7 216,13	371,84
17	5 750,83	6 153,39	6 440,93	6 728,47	7 016,01	7 303,55	7 591,10	7 878,64	417,99
18	6 030,65	6 452,80	6 754,33	7 055,86	7 357,39	7 658,93	7 960,46	8 261,99	257,44

Palkankorotus on laskettu 37 prosentin henkiosalla edellisen ja uuden taulukon erotuksena.

Virastoerää kohdennettiin myös sopimustekstien muutoksiin. Tarkentavissa virkaehtosopimuksissa sovittiin, että:

- Ulkomaan komennuksen jälkeen perheestään erillään asuvan virkamiehen erityiskorvaukset (30 % päivärahasta ja kotimatkat) alkavat alusta, vaikka virkapaikkakunta ei kotimaassa vaihtuisi.
- Laskuvarjohyppylisään tehdään tasokorotukset, ja laskuvarjohyppylisän ehtoja tarkennetaan siten, että hyppymestarina tai hyppyen johtajana sekä apulaisena toimimisella voi hyväksi lukea yhden hypyn kuukaudessa.
- Lentoteknillinen vastuu- ja vaaralisä sekä lennonvarmistusvastuullisä laajennetaan kosemaan vastuullisia suunnittelu-tehtäviä.

- Toiseksi alinta luottamusmiessopimuspalkkiota (50–149 edustettavaa) korotetaan sitä ylempään ja alimman puoliväliin.
- Takuupalkka-oikeus kertyy myös päätoimisen pääluottamusmiehen tehtävässä.
- Naton komentorakenteen ja osaamiskeskusten kokonaispalkkaukseen tehdään 3,00 %:n yleiskorotus 1.10.2026.

Lisäksi sovittiin seuraavista määräaikaisista työaikakokeiluista:

- Sidotun varallaolon kokeilu on voimassa 1.7.2026–29.2.2028. Kokeilun tarkoitus on monipuolistaa varallaolomuotoja sekä tunnistaa varallaolo ja hälytysrahan maksaminen ilman työhönsaapumisvelvoitetta.
- Merivoimien alustoiminnan kehittämiskokeilu on voimassa

18.1.2027–29.2.2028. Kokeilun tarkoitus on parantaa henkilöstön jaksamista ja palautumista pitkien meripalvelujaksojen jälkeen.

Työaikakokeilujen tarkemmista sisällöistä tiedotetaan erikseen.

EDUNVALVONTATYÖ JATKUU, sillä kaikkia Upseeriliiton tavoittelemia parannuksia muutto- ja siirtosopimukseen sekä muihin tekstikysymyksiin ei tällä kierroksella saavutettu.

Neuvottelutuloksen allekirjoittivat Upseeriliiton puolesta alla mainitut pääluottamusmiehet.

TERO PYNNÖNEN

Puolustusvoimien pääluottamusmies

MARKUS HALME

Puolustusvoimien pääluottamusmies

Katastrofirahastosta voi saada taloudellista apua nopeasti

TOIMINTA-AJATUKSENA ON myöntää akuuttiin hätään kerta-avustus, joka voi kohdistua esimerkiksi matkustus-, majoitus- tai sairaalakuuluihin. Rahasto asepalveluksessa vammautuneiden tai menehtyneiden ja heidän lähiomaistensa tukemiseksi (Katastrofirahasto) perustettiin *Ikämiessuojeluskunnan säätiön* aloitteesta alkuvuodesta 2026.

RAHASTO TUKEE Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen palveluksessa vammautuneita ja menehtyneitä liittomme jäseniä ja heidän lähiomaisiaan.

Vammautumisella tarkoitetaan palvelusta suoritettaessa sattunut-

ta tapaturmaa, josta on seurauksena vakava fyysinen tai psyykinen loukkaantuminen.

UPSEERILIITTO ON MUKANA rahastossa, koska äkillisissä vaikeissa eteen tulevissa tilanteissa ei apua ole mistään nopeasti saatavissa.

Yhteistyö mahdollistaa suoran jäsentuen silloin, kun hätä ja avun tarve on suurin ennen kuin Valtiokonttori ja Kela tekevät päätöksensä mahdollisista korvauksista.

AVUSTUSTA ON HAETTAVA kahden kuukauden kuluessa tapaturmasta. Myönnettävä kerta-avustus voi olla enintään 5 000 euroa.

UPSEERILIITON JÄSENET osoittavat hakemuksensa sähköpostitse toimistolle: toimisto@upseeriliitto.fi

Liitto toimittaa hakemuksen Ikämiessuojeluskunnan Säätiölle, joka hallinnoi, tekee ja toimeenpääntee avustuspäätöksiä. Suoraan säätiölle lähetettyjä anomuksia ei käsitellä.

Tietosuojaan taso on korkea, yksityiskohtaisia terveystietoja ei välitetä eteenpäin vaan ainoastaan välttämättömät tiedot avustuspäätöstä varten. Avustuspäätöksiä ei myöskään julkaista.

RAHASTO ON LISÄ jo olemassa olevien Upseeriliiton jäsenetuihin kuuluvien vakuutusten rinnalle.

Päluottamusmiehet tapaamassa jäsenistöä Yhdysvalloissa

Upseeriliiton päluottamusmiehet **Markus Halme** ja **Tero Pynnönen** vierailivat huhtikuussa 2026 Washington D.C:ssä ja Norfolkissa. Matkan aikana he tapasivat jäsenistöä, kartoittivat kokemuksia palvelussuhteen ehtojen toimivuudesta sekä perehtyivät suomalaisten sotilaiden työhön Naton esikunnissa.

MATKAMME ISÄNTÄNÄ toimi Naton kansallisen edustuston (NLR) kansallinen vanhin, kommodori **Tuomo Mero**. Vierailun kohteina olivat Suomen puolustusasiainneuvosto Washingtonissa sekä Norfolk, Virginia, jossa vierailimme Naton ACT- ja JFC-esikunnissa.

Matkan tarkoitus oli kohdata Yhdysvalloissa palvelevia sotilaita, kartoittaa heidän kokemuksiaan palvelussuhteensa ehdoista ja kokonaispalkkauksesta sekä kerätä

konkreettisia kehittämis ehdotuksia. Samalla tutustuimme arjen olosuhteisiin Yhdysvalloissa – niihin pieniin tekijöihin, jotka vaikuttavat ratkaisevasti ulkomailla työskentelevien ja erityisesti perheiden elämään ja joihin on mahdotonta kaukaa kotimaasta samaistua.

Lupa- ja asiakirjavalmiuden muodostamisen jälkeen pääsimme perille sujuvasti Icelandairin lennolla Reykjavikin kautta Washingtoniin. Perillä vuokrasim-

me reissun ajaksi pienen ranta-saunan kokoisen katumaasturin turvallisten siirtymien mahdollistamiseksi, sillä paikallisessa liikennekulttuurissa väistämissäännöt tuntuivat perustuvan pitkälti isoimman oikeuteen.

SUOMEN SUURLÄHETYSTÖN puolustusasiainneuvoston toimisto tarjosi kattavan kuvan toimiston arjesta, vaikka osa henkilöstöstä oli Kanadassa ylipäällikön vierailun takia.

Keskustelut henkilöstön kanssa toivat esiin Suomea ulkomailla edustavien lisääntyneet vaatimukset sekä yhdysvaltalaisen työskentelykulttuurin heijastevaikutukset. Ulkoministeriön lähetettyjen virkamiesten ehtojen todettiin huomioivan myös virkamiesten perheet suhteellisen hyvin.

Upseeriliiton päluottamusmiesten vierailulla saatiin jäseniltä ajantasaista tietoa, jonka pohjalta edunvalvontatyötä voidaan viedä eteenpäin entistä konkreettisemmin.

Toimiston tehtäväkenttä osoit-
tautui todella monipuoliseksi, mie-
lenkiintoiseksi, vastuulliseksi ja yhä
kasvavaksi. Kahdenvälisen puolus-
tusyhteistyön laajentuessa sekä
Nato-jäsenyyden myötä upseereille
riittää töitä nyt ja jatkossa.

NORFOLKIIN siirryttyämme tapa-
simme kansallisessa edustustossa
sekä Naton esikunnissa työskente-
leviä suomalaisia kersantista ken-
raaliin. Keskustelimme erityisesti
palvelussuhteen ehdoista ja niistä
saaduista kokemuksista.

Keskusteluissa viesti oli hyvin
yhteneväinen, ja esiin nousi useita
konkreettisia kehittämistarpeita:

- Päivärahan maksaminen vuo-
siloman ja kotimaassa ”virka-
paikalla” työskentelyn ajalta.
- Asettautumisen tukeminen (ra-
haa kuuluu alussa paljon).
- Kotimaan lomamatkat
(useamman vuoden komen-
nuksilla).
- Mahdollisuus matkustaa Suo-
meen vakavan perhetilanteen
vuoksi.
- Päivähoitomaksujen korvaa-
minen tai edes kohtuullista-
minen.
- Täysi-ikäisten lasten aseman
tarkistaminen.
- Osallistuminen yliopistomak-
suihin Naton yhteistyöyliopis-
toissa.

Lisäksi esiin nousivat käytännön
hankaluudet kotimaisten palkkaus-
järjestelmien ja kokonaispalkkauk-
sen piirissä olevien sotilaiden vä-
lillä esim. kotimaisia ja paikallisia
juhlapäiviä yhteensovitettaessa.

YHDYSVALLAT ON KALLIS maa. Eri-
tyisesti asettautumisvaihe aiheuttaa
kustannuksia, kun kotielektroniikka
menee uusiksi ja autokaupoilla pi-
tää käydä, jotta töihin pääsee. Koti-
maasta on helppo todeta, että ilman
tekkaria pärjää eikä käytetty auto

Allied Command Transformation vastaa Naton strategisen sodankäyn-
nin kehittämisestä. **Joint Force Command Norfolk** on Naton operatiivi-
nen esikunta, joka raportoi suoraan Euroopan liittoutuneiden joukkojen
ylipäällikölle (Supreme Allied Commander Europe, SACEUR).

paljoa maksa. Kuinka moni kuiten-
kaan loppupeleissä laittaisi turvalli-
sin mielin perheensä pieneen mic-
raan yhdysvaltalaiselle moottoritiel-
le 18-wheelerien sekaan?

NSE:n (National Support Ele-
ment) tarjoamat tukipalvelut saivat
sen sijaan kiitosta, sillä ne helpot-
tavat asettumista ja elämää Yhdys-
valloissa merkittävästi.

SUOMALAISTEN YHTEISÖ Norfolkis-
sa on suuri ja tiivis. Koimme tämän
osallistuessamme useisiin tapah-
tumiin, joissa tapasimme sotilai-
den perheenjäseniä. Nato-maiden
lippuparaati, kansainvälinen tattoo,
Nato-maiden juhlakulkue sekä kan-
sainvälinen kylä toivat ihmisiä yh-
teen ja esille liittokunnan monikul-
tuurisuuden.

Tapahtumissa perheet olivat
aktiivisesti mukana, mikä korosti
yhteisöllisyyden merkitystä ulko-
maankomennuksilla. Suomalaiset
asuvat samoilla alueilla ja ovat ti-
vis yhteisö myös vapaa-ajalla. Lo-
putkin Norfolkien paikat täyttyvät
elokuussa 2026, jolloin suomalai-
sia sotilaita asuu alueella kolmisen-
kymmentä perheeseen ja suomalai-
sen yhteisön koko kasvaa noin sa-
taan henkeen.

YHTEENVETO: PALJON TOIMII, MUTTA PARANNETTAVAA RIITTÄÄ.

Matkan perusteella suomalaiset
upseerit suoriutuvat myös ulko-
mailla tehtävistään erinomaisesti
ja hoitavat ne tunnollisesti. Nato
tarjoaa mielenkiintoisia tehtäviä ja
arvokasta kokemusta kansainväli-
sissä esikunnissa. Ulkomailla pal-
velevia ei myöskään enää unohdeta
henkilöstösuunnittelussa, sillä kan-
salliset vanhimmat osallistetaan
henkilöstösuunnitteluun.

Huolena kuitenkin on, että va-
paaehtoisuuteen perustuvista ko-
mennuksista loppuu vetovoima, jos
ulkomailla palvelemisesta tulee so-
tilaan perheelle taloudellisesti kan-
nattamatonta. Yhdysvalloissa tulot
ovat suuret, sillä niin ovat menot-
kin. Kokonaispalkkauksen kuukau-
sipalkalla pärjää, kunhan euro säi-
lyttää vahvan asemansa dollarin
suhteen. Erityisesti perheiden tuke-
mista on kehitettävä paremmin Yh-
dysvaltojen erityispiirteet ja kustan-
nustaso huomioivaksi.

Asettautuminen, perhe-etuudet
ja palkkausjärjestelmä kaipaavat
tarkastelua, ettei työnteosta isän-
maan hyväksi tarvitsisi kovin paljoa
maksaa.

Kriisinhallinnan yhteistoimintaryhmä kokoontui toukokuussa

Kriisinhallinnan yhteistoimintaryhmän työryhmän kokouksessa perehdyttiin Libanonin tilanteeseen ja suomalaisten rauhanturvajien palvelusolosuhteisiin SKJL ja UNTSO operaatioissa.

Kriisinhallintatyöryhmää johtaa puolustusministeriö. Työryhmässä toimivat Pääesikunnan, Upseeriliiton, Päälystöliiton ja Aliupseeriliiton erikseen nimetyt edustajat.

KOKOUKSESSA PÄÄTETTIIN NOSTAA kriisinhallintapäivärahaa ylimääräisellä korotuksella operaatioiden poikkeuksellisen vaikeiden olosuhteiden takia. orotuksen jälkeen kokonaispäivärahat operaatioissa ovat 1.6.2026 lukien: **SKJL 80 euroa** ja **UNTSO (OGL ja LOB) 70 euroa** palvelusvuorokaudelta.

Muiden KRIHA-operaatioiden palvelusuhdeiden ehoissa ei tapahtunut muutosta.

OPERAATIO LEGIO

Yhteistoimintaryhmässä käsiteltiin myös Norjan johtamaa Ukrainan koulutustukea (Operaatio Legio) Puolassa. Tällä hetkellä suomalaiset

osallistuvat operaatioon toistaiseksi virkamatkaperusteisesti.

Suomalaisten osalta tästä koulutusoperaatiosta ollaan kuitenkin perustamassa kriisinhallintaoperaatiota: Suomalainen osasto Lipassa (SOL). Kokouksessa päätettiin enakoivasti tämän KRIHA-operaation päivärahasta, joka on **35 euroa** palvelusvuorokaudelta.

Pääesikunta ilmoittaa erikseen operaation perustamispäivän.

Operaatio Legio, joka tunnetaan myös nimellä Task Force Legio, perustettiin vuonna 2024, ja sen on tällä hetkellä suunniteltu jatkuvan vuoden 2026 loppuun. Norja on ottanut johtovastuun, ja yhteistyötä tehdään sekä poliittisella että sotilaallisella tasolla.

PETRI SOPPI

Puolustusvoimien pääluottamusmies

NORWEGIAN DEFENCE FORCES

SOTILASALAN MUSEOT OVAT AVOINNA

M
**MANNERHEIM-
MUSEO**

www.mannerheim-museo.fi

TALVISOTAMUSEO

Väinämöinen 11, KUHMO

Avoinna:

Kesäkuussa ma-pe klo 9-15
Heinä-elokuussa ma-su klo 9-16
1.9.-31.12. ma-pe 9-15

museo@kuhmo.fi

www.kuhmo.fi/talvisotamuseo

H
HANGÖUDDS FRONTMUSEUM
HANKONIEMEN RINTAMAMUSEO
HANKONIEMI FRONT MUSEUM

Kesällä
2026:

TEEMANÄYTTELY:
VARAUTUMINEN
- TURVALLISISSA KÄSISSÄ

rintamamuseo.fi

Ilmatorjuntamuseo

- sotahistoriallinen museo Tuusulassa

Ilmatorjuntamuseo

Klaavolantie 2 04300 Tuusula. p. 040 314 3470 itmuseo@ilmatorjuntamuseo.fi

Avoinna: Kesäkaudella 16.5.-31.8. ti-su 11-17
Muina aikoina ke-su 11-17

www.ilmatorjuntamuseo.fi • FB: ilmatorjuntamuseo

MUSEO MILITARIA

Uudistettu
perusnäyttely
tykistö-, pioneeri- ja
viestiaselajeista!

www.museomilitaria.fi

VIROLAHDEN BUNKKERIMUSEO

**AUKIOLOAJAT
KESÄKAUSI 2026:**

1.6.-31.8.2026:

- Maanantai - perjantai
klo 10-18
- Lauantai - sunnuntai
klo 10-17

Lisätiedot ja
yhteydenotot:
virolahdenbunkkerimuseo
@gmail.com

p. +358 44 748 4442

@virolahdenbunkkerimuseo

www.virolahdenbunkkerimuseo.fi

Vaalimaantie
1318
49960 Ala-Pihlaja

SUOMEN ILMAVOIMAMUSEO

Lentokoneita, esineitä ja tarinoita koko Suomen
Ilmavoimien satavuotisen historian ajalta.

Tikkakoskentie 125, Tikkakoski
ilmavoimamuseo.fi

www.salpakeskus.fi

SALPAKESKUS

Tunnetko
Salpalinjan historian?
Tule tutustumaan.

Miehikkälän
**SALPALINJA-
MUSEO**

Virolahden
**BUNKKERI-
MUSEO**

- » avoinna:
1.6.-18.8. ti-pe 10-18, la-su 10-16
19.8.-29.9. ke-su 10-16
14.-27.10. ke-su 10-16
- » puh. 044 383 5091
- » Säätöpirtintie 70,
49700 Miehkälä

- » avoinna:
kesä-elokuussa
ma-pe 10-18, la-su 10-16
syysk. pe 10-18, la 10-16
- » puh. 040 710 7339
- » Vaalimaantie 1318,
49960 Ala-Pihlaja

SOTILASALAN MUSEOT OVAT AVOINNA

**RAUTAISIA ELÄMYKSIÄ
JA
HISTORIAA
PARHAIMMILLAAN!**

**IS-2
ENSI KERTAA
SUOMALAISESSA MUSEOSSA!**

WWW.PANSSARIMUSEO.FI

*** Päämajamuseo**

MUISTI.ORG
Ristimäenkatu 4
50100 Mikkeli

RUK-museo

Katso lisätietoja osoitteesta www.rukmuseo.fi

Verkkokauppamme palvelee 24/7 www.rukmuseo.fi/kauppa

TERVETULOA HAMINAAN!

Salon Itsenäisyyden Museo

Torikatu 7, Salo

Avoinna sopimuksen mukaan:

Heikki Vehosalmi 0500 661 688

1900-luvun sotien aineistoa,

Salon seudun miesten sotatie 1939–1945,

Bertil Förbom-osio jääkärien paluusta.

Avoinna syksyllä muutamina sunnuntaina,

seuraa ilmoittelua.

www.itsenaisyydenmuseosal.fi

JALKAVÄKIMUSEO

AVOINNA JOKA PÄIVÄ

KELLO 10-17

Jääkärintie 6-8, 50100 Mikkeli

www.jalkavakimuseo.fi

Miehistön matkassa -

tarinoita tykkivene Karjalasta

Kierrokset päivittäin 1.6. - 16.8.2026 klo 11 & klo 15

Kierros sisältyy laivalipun hintaan.

Linnankatu 72, 20100 Turku

www.forum-marinum.fi

LEIKKAA IRTI JA OTA MATKALLE MUKAAN

Yhteys Suomenlahden yli

MARKO VARAMA

Suomen ja Viron puolustus- ja turvallisuusalan viranomaiset tekevät paljon yhteistyötä ja hyviä käytänteitä opitaan molemmiin puolin. Suomen suurlähetystön portailla Tallinnassa saatiin kuvaan yhteyshenkilöinä:

Kapteeniluutnantti Jim Kuusimäki (RVL)

Kommodori Heikki Lamminen (PV)

Everstiluutnantti Toomas Uustal (EDF)

Kansainvälinen yhteistoiminta on Suomen rajaturvallisuuden kannalta tärkeää.

Kahden- ja monenvälisiä yhteyksiä pidetään yllä niin EU-jäsenvaltioihin kuin kolmansiiin maihin. Rajavartiolaitos osallistuu valikoituihin kansainvälisiin rajaturvallisuushankkeisiin sekä ylläpitää ja kehittää ulkomailla toimivaa yhdyshenkilöverkostoa.

Suomen puolustusasiamies on Puolustusvoimien komentajaa ja Puolustusvoimia edustava upseeri, joka toimii ulkomailla diplomaattistatuksella. Hänen tehtävänään on pitää yhteyttä asemamaansa tai asemamaidensa puolustushallinnon edustajiin ja seurata muun muassa maan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa sekä asevoimien kehitystä.

Everstiluutnantti (evp) Toomas Uustal on toiminut pohjoismaiden yhteyshenkilönä ja tekee edelleen paljon yhteistyötä Suomen Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen viranomaisten kanssa. Hän on saanut sotilaskoulutusta muun muassa Suomessa. Nykyisin hän palvelee Viron puolustusvoimissa siviilivirassa. Virolla ei ole sotilasasiamiestä sijoitettuna Suomeen.

Stalinin keinot käytössä Ukrainassa

TEOKSEN kirjoittaja **David Lewis** on perehtynyt Venäjän imperiumin historiaan ja väitellyt aiheesta ”*Stalinism and Empire*” jossa tutkittiin Neuvostoliiton 1944 toteuttamaa Tuvan kansantasavallan liittämistä ”Stalinin kansojen vankilaan” Tuvan autonomisena alueena. ”Venäjällä on pitkä kolonialistinen historia”, tekijä toteaa lakonisesti.

Venäjä on liittänyt sotilaallisissa operaatioissa viisi Ukrainan provinssia osaksi Venäjää vuodesta 2014. Kyse ei ole väliaikaisesta miehityksestä, vaan tarkoituksella tuhota asukkaiden ukrainalainen identiteetti ja venäläistää valloitetut alueet, yhtä väkivaltaisesti kuten Tuvan kansantasavalta 1944.

Ukrainan sodasta on kirjoitettu useita päteviä teoksia, mutta Lewisin *Occupation- Russian Rule in South-Eastern Europe* on ensimmäinen perusteos miehityksestä ja sen seurauksista. Kirjassa on tarkka kuvaus kaaoksesta, raakuudesta ja ”hiljaisesta terroristista”, kuten miehitystä kuvaavat ukrainalaiset aktivistit.

Tekijä toteaa, että Yhdysvaltain presidentti **Donald Trump** tunnusti vuonna 2019 Golanin kukkulat ja Jerusalemin Israelin osaksi ja Länsi-Saharan osaksi Marokkoa.

Molemmat annektoinnit saattoivat olla ennakoivia toimia 24.2.2022 alkaneen erityisoperaation kannalta. Oli tästä vertauksesta mitä mieltä tahansa, se osoittaa, miten toisistaan irralliset tapahtumat voivat vaikuttaa kansainväli-

”Euroopassa on hyvä tietää, mitä Venäjän miehitys tarkoittaa käytännössä. Olisi hyvä, jos kirjaa luettaisiin myös Valkoisessa Talossa.”

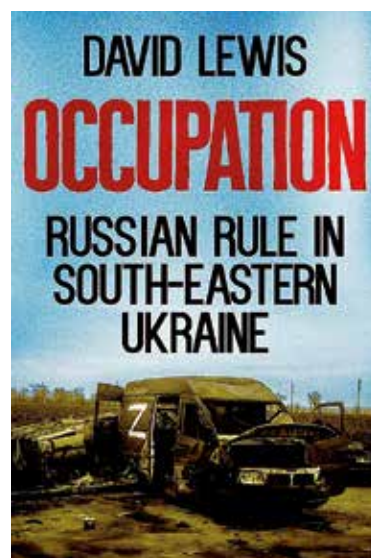
sessä politiikassa ennakoimattomalla tavalla.

Kansainvälisellä medialla tai edes YK:n humanitäärisillä järjestöillä ei ole ollut mahdollisuutta raportoida luotettavasti miehitettyjen alueiden kehityksestä ja kärsimyksistä.

Kirjassa keskitytään Venäjän miehityspolitiikkaan Luhanskissa, Hersonissa, Donetskissa ja Zaporižžan alueilla, jotka liitettiin Venäjään ”itsenäisinä entiteetteinä” syyskuussa 2022. Kirja osoittaa, että provinssit liitettiin ”Putinin kansojen vankilaan”.

Tekijä arvelee, ettei voida varmuudella ennustaa, että Venäjä olisi kyennyt varmistamaan valloituksen pysyviksi. ”Odottamattomia käännteitä voi tapahtua, josta Venäjän ja Ukrainan historia tarjoaa esimerkkejä”.

Kirja tarjoaa aineksia ymmärtää kehitystä, joka on Venäjän aloittaman sodan taustalla. ”Sotilaallinen erityisoperaatio” on eristänyt Venäjän ja johdatellut kansainvälisen yhteisön uuden kylmän sodan parolle.

David Lewis: Occupation – Russian Rule in South-Eastern Europe, Hurst & Company, London 2025 365 sivua. ISBN 9780197811092.

Lewis ei ole vierailut miehityksillä alueilla vaan käyttää lähteinä etenkin venäläistä viestintäsovellutusta Telegramia, joka välitti disinformaatiota mutta tarjosi ”täkyjä” **Vladimir Putinin** tavoitteista. YouTube, haastattelut ja satelliittikuvastot tarjosivat tekijälle tärkeitä lisätietoja.

Kirjoittaja korostaa, että sotilaallinen miehitys ei ole täysin kielletty kansainvälisissä sopimuksissa, kuten Haagin sopimus 1907 tai toinen Geneven sopimus 1949.

Näissä sopimuksissa määriteltiin myös miehittäjien velvollisuudet, jotta välttyttäisiin jatkossa natsi-Saksan kaltaisista sortotoimista. Venäjä on rikkonut Ukrainassa kaikkia näidenkin sopimusten määräyksiä.

Venäjän perustuslakia säätvän tuomioistuimen mukaan historia kytkee ainakin osan Ukrainasta Venäjään. Tekijä tekee huolellista taustatyötä osoittamalla, miten Vladimir Putin on halunnut aina yhdistää ”venäläinen maailma” yhdeksi moninapaista sivilisaatioiden maailmanjärjestystä.

Tavoite on päättää Yhdysvaltojen johtama yksinapainen, liberaali maailmanjärjestys.

Kirjan pääosa keskittyy sekä hyökkäyssodan yksityiskohtaisiin kuvauksiin että miehityshallintojen arkeen. Ukrainan provinssien miehitystä on tarkasteltu kahden käsitteen avulla: (1) Infrastruktuurien avulla tapahtuva miehitys, ja (2) Despoottiseen vallankäyttöön nojaava miehitys.

Miehitetyillä alueilla Venäjän passin lunastaminen oli edellytys, jotta asianomainen voisi saada terveydenhoitoa ja muita julkisia palveluja. Selvityksissä on havaittu yli sata pidätyskeskusta, joissa on harjoitettu Venäjän turvallisuusjoukkojen toimesta poliitikkojen, pappien, kirjailijoiden ja tavallisten kansalaisten kidutusta ja summittaisia teloituksia. Seksuaalinen väkivalta ja lasten riisto Venäjälle ovat kuuluneet miehityksen keinovalikoimaan.

Kirjan julkaiseminen suomeksi on toivottavaa, koska Ukrainan kysymys tulee hallitsemaan Euroopan turvallisuuspoliittista agendaa vuosia eteenpäin.

Venäjän johto kantaa vastuun sotarikoksista ja taloudellisista menetyksistä. Lewisin teos tarjoaa

syventävää tietoa Vladimir Putinin hallinnon Ukrainan politiikan tavoitteista ja miehityspolitiikan raakalaismaisuudesta.

Euroopassa on hyvä tietää, mitä Venäjän miehitys tarkoittaa käytännössä. Olisi hyvä, jos kirjaa luettaisiin myös Valkoisessa Talossa.

Onko Ukrainalla, EU:lla tai Yhdysvalloilla mahdollisuus sopia mistään rauhasta Putinin kanssa, vaikuttaa Lewisin kirjan valossa mahdolltomalta.

VTT
ALPO RUSI

Uutuuskirja:

Erik Jernström – Jääkäripataljoona 27 ja Suomen vapaustaistelu

Mikä sai nuoret miehet lähtemään Saksaan ja millaista jääkärikoulutus todella oli? Korkeimman suomalaisen jääkäriin, Hauptzugführer Erik Jernströmin, 1930-luvulla laatima merkittävä käsikirjoitus on vihdoinkin julkaistu suomeksi.

Teos tarjoaa ainutlaatuisen ja syvästi henkilökohtaisen näkymän itsenäistymisemme dramaattisiin ja soturin mielenmaisemaan.

Tämä historian helmi on tilattavissa osoitteesta: boklund.fi hintaan 28,90 € + postimaksu.

Patrian palsta

Patria TRACKX APC – Panssaroitu

Patria kehittää korkean liikkuvuuden panssaroitua tela-ajoneuvoa vaativiin olosuhteisiin

Patria TRACKX on kehitetty osana Euroopan puolustusrahaston EDF:n rahoittamaa FAMOUS-ohjelmaa. Monikansallisen yhteistyöhankeksen yhtenä tavoitteena on luoda uusi eurooppalainen panssaroitu tela-ajoneuvo. Ensimmäisenä kehitetään panssaroitu miehistönkuljetusversio eli APC, jonka pohjalta voidaan myöhemmin suunnitella myös muita ajoneuvovariantteja.

Kehitystyön lähtökohtana on ollut kustannustehokkaan ja helppokäyttöisen panssaroidun tela-ajoneuvon kehittäminen suorituskykyalueelle, jossa vastaavan kyvykkyyden omaavia kaksiteläistä ajoneuvoa ei tällä hetkellä ole saatavilla. Patria TRACKX APC on suunniteltu toimintaympäristöihin, joissa vaaditaan korkeaa maantie- ja maastoliikkuvuutta ääriolosuhteissa.

Maastoliikkuvuus suorituskyvyn keskiössä

Patria TRACKX APC:n taistelupaino on noin 15 tonnia ja suurin sallittu kokonaispaino noin 16 tonnia. Taistelupainossa olevan Patria TRACKX APC:n telojen alla vaikuttava pintapaine on noin 32 kilopascalaa, joka on poikkeuksellisen alhainen tämän kokoluokan panssaroidulle ajoneuville. Alhaisen pintapaineen

ansiosta Patria TRACKX APC pystyy liikkumaan ketterästi upottavilla soilla, syvässä lumessa ja pehmeässä hiekassa. Alhaisen pintapaineen lisäksi hyvän maastoliikkuvuuden mahdollistavat 56 senttimetriä leveät kumikomposiittitelat, korkea maavara, tasainen pohja sekä jokaisen telapyöräaseman itsenäinen hydropneumaattinen jousitus.

Vaunun voimanlähteenä toimii 7-litrainen kuusisy-linterinen Caterpillar-dieselmoottori, jonka teho on 365 hevosvoimaa. Voimansiirrosta vastaa RENK:iin kuusivaihteinen automaattinen vaihteisto hydrostaattisella crossdrive-ohjauksella. Crossdrive-ohjaus tarkoittaa ohjaustapaa, jossa ajoneuvo kääntyy portaattomasti jakamalla voimaa vasemman ja oikean telan välillä korkealla hyötysuhteella.

Patria TRACKX APC:n voimansiirto, ohjaus sekä kannatinlaitteisto tarjoavat vakaan ja turvallisen ajettavuuden myös korkeilla maantienopeuksilla. Ajoneuvoa on helppo ja tarkka ohjata sekä maantiellä että vaativassa maastossa, mikä parantaa sen käytettävyyttä kaikissa toimintaympäristöissä ja olosuhteissa. Vaunun huippunopeus maantieajossa on noin 80 km/h. Maksimi peruutusnopeus on noin 35 km/h. Pivot-toiminto mahdollistaa vaunun kääntämisen paikallaan keskiakselinsa ympäri ajamalla teloja eri suuntiin.

Ajoneuvo kykenee toimimaan 60 prosentin kohtisuorissa nousuissa ja laskuissa sekä 30 prosentin sivukallistuksessa. Pystysuoran kovareunaisen

tela-ajoneuvo vaativiin olosuhteisiin

esteen ylityskyky on yksi metri ja kaivannon ylityskyky kaksi metriä. Patria TRACKX APC kykenee ylittämään vesistöjä pienin valmisteluoin noin neljän kilometrin tuntinopeudella. Kahlaaminen onnistuu ilman erillisiä valmisteluja maksimissaan puolitoista metriä syvässä vedessä.

Ajoneuvon toimintamatka on noin 500 kilometriä, mikä mahdollistaa pitkät siirtymiset ilman erillistä kuljetuskalustoa. Soveltuvuudesta erilaisiin toimintaympäristöihin kertoo se, että vaunua voidaan käyttää -46 – +44 asteen ulkolämpötiloissa.

Suunnittelussa painotettu yksinkertaisuutta ja käytettävyyttä

Patria on hyödyntänyt TRACKX APC:n suunnittelussa kokemuksiaan 6x6- ja 8x8-ajoneuvojen kehitystyöstä. Tämä näkyy erityisesti ergonomiassa, hallintalaitteissa, miehistön tilaratkaisuissa sekä ajoneuvon käyttölogiikassa.

Patria TRACKX APC:n edessä vasemmalla toimii vaunun ajaja ja oikealla johtaja. Vaunun takaosassa on paikat kymmenelle taistelijalle varusteineen. Sisätilojen suunnittelussa on painotettu hyvää ergonomiata, optimoituja tilaratkaisuja sekä tilannetietoisuutta. Vaunun ajaja ja johtaja tähyttävät ikkunoista panssarivaunuille tyypillisten prismojen sijaan. Ikkunat parantavat ajoneuvomiehistön tilannetietoisuutta merkittävästi. Ajoneuvon ikkunat tarjoavat vähintään saman suojan kineettisiä uhkia ja sirpaleita vastaan kuin muu panssarointi vaunussa. Vaunun eteen ja taakse osoittavat kamerat mahdollistavat ajamisen ikkunoiden vaurioituessa.

Vaunun voimansiirto ja keskeiset järjestelmät ovat sijoitettuna siten, että painopiste sijoittuu ajoneuvon keskiakselille ja mahdollisimman alas. Optimoitu painopiste parantaa vakautta erityisesti pehmeässä maastossa ja sivuttaiskallistuksissa.

Patrian tavoitteena on toteuttaa samalle perustalle useita eri ajoneuvovariantteja, kuten esi-

merkiksi logistiikka-, kranaatinheitin- ja evakuointiajoneuvot. Samaan perusratkaisuun perustuvan ajoneuvoperheen tarkoituksena on yksinkertaistaa koulutusta, huoltoa ja varaosalogistiikkaa sekä mataltaa elinkaarikustannuksia.

Suojaus ja tulivoima käyttötärpeen mukaan

Patria TRACKX APC:n suojauksen perussuojataso perustuu STANAG 4569 -standardin mukaiseen K1/A1/M1-suojaukseen. Tämä tarkoittaa kevyttä suojaa 7,62 mm käsiaseiden tulta, epäsuorantulen sirpaleita ja vaunun alla tapahtuvia pieniä räjähdyksiä vastaan. Suojaustasoja voidaan kasvattaa asiakkaan tarpeiden mukaan. Suojauksen lisääntyessä luonnollisesti myös ajoneuvon paino kasvaa, mikä vaikuttaa sen muihin ominaisuuksiin kuten esimerkiksi liikkuvuuteen.

Ajoneuvo voidaan varustaa erilaisilla asejärjestelmillä kuten kevyellä tai raskaalla konekiväärillä, 40 millimetrin kranaattikonekiväärillä tai kranaatinheittimellä. Tarpeen vaatiessa ajoneuvoon voidaan integroida myös esimerkiksi C-UAS-, omasuoja- tai tiedustelujärjestelmiä. Patria TRACKX APC:n suunnittelun perusteena ei ole ollut tulivoiman maksimoiminen, vaan liikkuvuuden, suojan ja kantavuuden tasapainoinen ja kustannustehokas yhdistelmä.

Moderni taistelukenttä korostaa liikkuvuutta

Vuosi vuosi monissa länsimaissa maavoimien kaluston painopiste on siirtynyt pyöräalustaisiin panssaroiuihin ajoneuvoihin niiden alhaisempien käyttökustannusten ja hyvän operatiivisen liikkuvuuden vuoksi. Ukrainan sota ja Pohjois-Euroopan turvallisuusympäristön muutos ovat kuitenkin osoittaneet panssaroidun tela-ajoneuvojen merkityksen erityisesti pehmeässä maastossa ja haastavissa olosuhteissa operoiville joukoille.

Samaan aikaan M113-, BV206- ja MT-LB-pohjaisten ajoneuvojen kaltaiset kylmän sodan aikakauden alustat ovat osoittautumassa vanhentuneiksi niin suojaustason, elinkaarikustannusten kuin suorituskyvynkin osalta. Tämä on luonut monille asevoimille tarpeen päivittää ja yhtenäistää vanhentunutta kalustoaan vastaamaan nykytaistelukentän vaatimuksia. Tähän tarpeeseen Patria TRACKX tarjoaa kyykkään ja kustannustehokkaan ratkaisun.

In the Spotlight: Commander of the Estonian Defence Forces

Lieutenant General Andrus Merilo

Editor-in-Chief Martti Lehto and Managing Editor Marko Varama interviewed Andrus Merilo at the Headquarters of the Estonian Defence Forces in Tallinn on April 27.

EESTI KAITSEVÄGI

The interview began with a discussion on current security policy. When asked about his view of the international security situation, Lieutenant General **Andrus Merilo** stated:

”I said publicly more than a year ago that we had left challenging times behind us and have now entered dangerous times. In my opinion, the times are becoming increasingly dangerous—not because Russia is growing stronger, but because of what Russia currently is. Russia’s aggression against Ukraine has continued for five years now. This is not a minor regional conflict; it’s a major war.

Globally, the political situation is turbulent. President **Putin** may believe that NATO is no longer united, but that is not the case. He may, however, misinterpret the situation, and I believe the risk of Russian miscalculation is increasing. If **Putin** does not believe that we are prepared to repel aggression from the outset, war may escalate into our region as well.”

Shaping the future

Andrus Merilo then assessed the future direction of security and defence. He believes Western countries must actively shape their own future rather than merely reacting to events.

”In my view, we must shape the future because we are in a much stronger position. We need to believe in that strength ourselves.

If we do not believe in our own strength, neither will the Russians. Within NATO, we are building more capable defence structures across all member states. But in my opinion, we are moving too slowly. Estonia is setting an example, as our

defence budget this year exceeds five percent of our GDP. However, money alone cannot solve the problem. It is only one part of the solution. Financial resources must be used to create effective military capabilities.”

According to Lieutenant General Merilo, the principal threat remains the same as it has always been potential Russian aggression.

”Russia regards the collapse of the Soviet Union as a strategic catastrophe and seeks to restore its former sphere of influence, which would include the Baltic states and even former Warsaw Pact countries. They want to establish a buffer zone between Russia and the rest of the West. Russia seeks to restore its position as a great regional power.”

Protecting critical infrastructure

The war in Ukraine has demonstrated how an aggressor can seek to influence a society’s critical infrastructure. In Merilo’s view, defeating armed forces alone is not enough to win a war. The attacker also seeks to inflict as much damage as possible on the population and infrastructure.

Estonia’s geographical location and size mean that the country’s critical infrastructure lies within the range of Russian weapons systems.

”We must be prepared to survive and continue functioning as a state during wartime. In war, some critical infrastructure will inevitably be lost.

We know, for example, that the submarine electricity and communications connections between Estonia and Finland can be destroyed. This situation affects our ability to maintain normal living conditions during wartime. This is not merely a military issue—it affects society in general. Protecting critical infrastructure requires both active and passive solutions.

The Defence Forces depend on energy and telecommunications, meaning national defence and society are closely interconnected.”

Lessons from the war in Ukraine

Lieutenant General Merilo says that Estonia is constantly learning new lessons from Ukraine. Estonia is also testing many of the same solutions that Ukrainians are actively using in their defence.

However, he does not believe that the next war will resemble the one currently being fought in Ukraine. Russia will seek to avoid this kind of warfare at all costs, as Ukrainian forces have managed to halt the enemy’s advance. Russia has not been capable of a war of maneuver; it has been unable to seize territory or achieve rapid breakthroughs on the front line.

”The greatest lesson concerns what went wrong for Russia during the first 30 days of the war. Russia has learned from its failures in February 2022. I would argue that in the next conflict, Russia will attempt to resolve the situation quickly by maximizing shock effect at the very beginning of the war.”

Estonia is one of Ukraine’s strongest supporters relative to GDP. The country has committed € 1.2 billion in support for Ukraine through 2027. In Merilo’s view, the situation in Ukraine is extremely complex. Last August, Russia came dangerously close to being able to declare victory, as it managed to hold nego-

”WE MUST ENSURE THAT RUSSIA UNDERSTANDS THAT AN ATTACK AGAINST THE WEST IS DOOMED TO FAIL.”

tiations exclusively with the United States. Russia wanted to discuss not only Ukraine but also European security solely with the Americans.

”Now the situation is different. The challenge, however, is that Ukraine has lost territory and is unlikely to be able to retake it through major military operations. Some areas will probably remain permanently lost. I do not believe we are close to peace. In my opinion, the war may temporarily pause, but it will not end in Europe. We must prepare for renewed escalation. At the same time, Russia is rebuilding its armed forces, restoring its offensive capabilities, and aiming to become stronger than it was before the invasion of Ukraine. At some point, Russia will escalate the situation somewhere.

When, where, and how—I do not know. We must ensure that Russia understands that an attack against the West is doomed to fail.”

The future of NATO

Merilo believes that President Putin’s greatest achievement is Finland and Sweden joining NATO, which Merilo says has strengthened regional security tremendously. He is not concerned about NATO as an alliance of 32 member states. His focus is on NATO on a more regional level. Norway, Sweden, Finland, Estonia, Latvia, Lithuania, Poland, and Denmark should form a strong regional defence framework.

”We must understand the kind of counterforce we can create against Russia. Russia has no chance against NATO as an alliance of 32 member states. We simply need to strengthen our self-confidence and understand that we are far stronger than Russia. If Russia attacks any NATO country, we will defend ourselves as one.”

Regarding cooperation between Finland and Estonia, Merilo stated that Finland’s accession to NA-

TO is an excellent development. Estonia and Finland have always maintained very strong military cooperation. The countries have successfully fought the same enemy in the past.

Finland's NATO membership has helped formalize cooperation without restrictions, as both nations are now part of the same integrated defence planning system and information can be shared more effectively. Today, cooperation between the two countries is significantly more effective than it was just a few years ago.

Developing the Estonian Defence Forces

Commander Merilo identified three key areas for the development of the Estonian Defence Forces.

The first is layered defence, extending from counter-drone capabilities to ballistic missile defence.

The second is the ability to strike deep and accurately into enemy territory. According to Merilo, Estonia must be capable of projecting effects deep into Russian territory immediately at the outset of a conflict. If a country remains passive and simply waits for attacks, defeat is inevitable.

The third development priority is the integration of existing systems with new technologies and operational concepts. Effective convergence of weapons systems is essential.

"As a small nation, we have never had enough people. We must therefore ensure that all citizens are prepared to participate in national defence. They must be well trained, motivated, and professional. I do not believe that during my lifetime there will be weapons systems capable of making decisions entirely without human involvement."

Drones and innovation

Merilo emphasized the growing importance of drones in future warfare, where the key question is how to integrate drones into the armed forces—whether as separate units or as an integral part of the entire organization.

Estonia is working intensively to acquire more drone systems and incorporate them into military exercises. The armed forces already understand how to use drones effectively, but Estonia has not yet determined an optimal organizational model. He also stressed the importance of rapid innovation.

"We are learning not only from Ukraine, but also from Russia, Iran, and developments around the world. We are seeking the most cost-effective solutions to future challenges. Drones are not a new phenomenon. We were already using them in Afghanistan 15 years ago. However, our greatest mistake was focusing too heavily on expensive military drones while underestimating the importance of low-cost drones in conditions shaped by electronic warfare."

Europe's defence industry

According to Lieutenant General Merilo, uncertainties remain within the European defence industry and in cooperation with the United States. In his view, parts of the European—and even American—defence industry are still trying to sell outdated systems at many times their real value.

At the same time, smaller companies are developing new technological solutions that are more affordable and flexible.

"Competition in the sector is still not as strong as it should be. In addition, both the defence industry and the armed forces still lack sufficient understanding of the rapidly changing operational environment, and of what military equipment can actually be produced quickly when needed. At the same time, we must avoid unhealthy competition among allies. There is no time to waste."

Personnel challenges in the armed forces

Commander Merilo acknowledged that the personnel situation is challenging. Estonia's demographic trends are not improving, and the recruitment base for the armed forces is shrinking. The Defence Forces compete for personnel with the police and border guard services. Young officers today expect flexibility and a better work-life balance, yet a military career does not allow for remote work or an easy lifestyle. The first 10–15 years of military service are especially demanding.

Merilo says younger generations are motivated by different factors than previous generations.

”What motivated me to join the army decades ago does not necessarily motivate young people today. However, the current security environment helps us, because people understand the threat posed by Russia. We are also considering alternative training models. Not everyone necessarily wants a university-level degree, but they may still want military training and leadership responsibilities, for example as platoon leaders.”

Service within NATO

Estonia has extensive experience with officers serving within NATO structures.

Lieutenant General Merilo says that service in NATO remains popular, and Estonia currently has no difficulties filling NATO staff positions. However, Estonia no longer has platoon- or company-level roles in international operations following the conclusion of the Iraq mission. This reduces opportunities for young leaders to gain operational experience abroad.

Successful cooperation with Finland

Each year, Estonian officers receive training at Finland's National Defence University.

”I became an officer through the Finnish Reserve Officer Course, which naturally shaped my thinking. Later, I studied at a U.S. Military Academy, so my professional background combines Finnish and American influences.

My experience in Finland was an extremely important part of my development. We also seek to apply the Finnish model in training wartime reserve leaders. I am deeply grateful to Finland for the education I received and for the excellent cooperation between our countries.” ■

NATO PHOTO

ANDRUS MERILO

COMMANDER OF THE ESTONIAN DEFENCE FORCES

Lieutenant General

He assumed the position of Commander of the Estonian Defence Forces on July 1, 2024. He has served in a variety of positions in the Estonian Defence Forces since 1994. He began his military service in 1992 in the Kuperjanov Infantry Battalion and later continued in the Estonian infantry company of the Baltic Battalion.

He completed the Finnish Reserve Officer Course in 1998 and studied at Finland's National Defence University from 1998 to 2002. He has also studied at UK Royal Marines Basic and Leadership Course, the United States Army Command and General Staff College and the United States Army War College.

During his career he has served among other roles, as: Staff Officer in Land Force HQ; Chief S3 Section in 1st Infantry Brigade; Commander of the Scouts Battalion; Military Advisor (MA) to the CHOD of EDF; Chief J3/5 EDF HQ; Commander of the 1st Infantry Brigade. He has participated in operations in Lebanon, Kosovo, Afghanistan and Iraq.

He speaks Estonian, English, Finnish, and Russian.

DATE OF BIRTH 02 June, 1973

Viron puolustusvoimien komentajan haastattelun teksti suomeksi

Päätoimittaja Martti Lehto ja toimitussihteeri Marko Varama haastattelivat kenraaliluutnantti Andrus Meriloa Tallinnassa Viron puolustusvoimien pääesikunnassa 27. huhtikuuta.

Haastattelu alkoi keskustelulla nykyisestä turvallisuuspoliittisesta tilanteesta. Kysyttäessä hänen näkemystään kansainvälisestä turvallisuustilanteesta kenraaliluutnantti Merilo totesi:

”Sanoin julkisesti jo yli vuosi sitten, että olemme jättäneet haastavat ajat taaksemme ja siirtyneet vaarallisiin aikoihin. Mielestäni ajat muuttuvat yhä vaarallisemmiksi – ei siksi, että Venäjä vahvistuisi, vaan siksi, mitä Venäjä tällä hetkellä on. Venäjän aggressio Ukrainaa vastaan on jatkunut jo viidettä vuotta. Kyse ei ole pienestä alueellisesta konfliktista, vaan merkittävästä sodasta. Poliittinen tilanne maailmalla on myrskyisä. Putin saattaa ajatella, ettei Nato ole enää yhtenäinen, vaikka näin ei ole. Hän voi kuitenkin tulkita tilanteen väärin, ja uskon, että Venäjän väärin laskemisen riski kasvaa. Jos hän ei usko meidän olevan valmiita torju-

maan aggressiota heti alusta lähtien, sodan eskalaatio voi levitä myös meidän alueellemme.”

TULEVAISUUDEN MUOKKAAMINEN

Seuraavaksi Merilo arvioi tulevaisuuden suuntaa. Hänen mukaansa länsimaiden on aktiivisesti muokattava omaa tulevaisuuttaan eikä vain reagoitava tapahtumiin.

”Mielestäni meidän on muokata tulevaisuutta, koska olemme paljon vahvemmassa asemassa. Meidän täytyy uskoa siihen itse. Jos emme usko omaan vahvuuteemme, eivät venäläisetkään usko siihen. Naton piirissä rakennamme suorituskykyisempää puolustusta kaikissa jäsenmaissa. Mutta mielestäni etenemme liian hitaasti. Viro näyttää esimerkkiä, sillä puolustusbudjettimme on tänä vuonna yli viisi prosenttia bruttokansantuotteesta. Raha ei kuitenkaan yksin ratkaise ongelmaa. Se on vain yksi osa ratkaisua. Rahalla on luotava tehokkaita sotilaallisia suorituskykyjä.”

Merilon mukaan tärkein uhka on sama kuin aina ennenkin: mahdollinen Venäjän aggressio.

”Venäjä pitää Neuvostoliiton hajoamista strategisena katastrofina ja haluaa palauttaa vanhan etupiirinsä, johon kuuluisivat Baltian maat ja jopa entiset Varsovan liiton maat. He haluavat rakentaa puskurivyöhykkeen Venäjän ja muun lännen väliin. Venäjä haluaa palauttaa asemansa alueellisena suurvaltana.”

KRIITTISEN INFRASTRUKTUURIN SUOJAAMINEN

Ukrainan sota on osoittanut, kuinka hyökkääjä pyrkii vaikuttamaan yhteiskunnan kriittiseen infrastruktuuriin. Kenraaliluutnantti Merilon mukaan sodan voittamiseksi ei riitä vain asevoimien lyöminen. Hyökkääjä pyrkii myös aiheuttamaan mahdollisimman suurta vahinkoa väestölle ja infrastruktuurille. Viron maantieteellinen sijainti ja alueen koko tarkoittavat, että Viron kriittinen infrastruktuuri on venäläisten asejärjestelmien kantaman sisällä.

”Meidän on varauduttava selviytymään ja jatkaamaan toimintaamme valtiona sodan aikana. Sodassa osa kriittisestä infrastruktuurista menetetään väistämättä. Me tiedämme esimerkiksi, että Viro ja Suomea yhdistävä sähkömerikaapelit voidaan tuhota. Tämä tilanne vaikuttaa kykyymme ylläpitää normaaleja elinolosuhteita sodan aikana. Kyse ei ole vain sotilaallisesta ongelmasta, vaan se vaikuttaa koko yhteiskuntaan. Kriittisen infrastruktuurin suojaamiseen tarvitaan sekä aktiivisia että passiivisia ratkaisuja. Puolustusvoimat ovat riippuvaisia energiasta ja tietoliikenteestä, joten maanpuolustus ja yhteiskunta ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa.”

UKRAINAN SODAN OPETUKSET

Kenraaliluutnantti Merilon mukaan Viro oppii Ukrainalta jatkuvasti uusia asioita. He kokeilemme myös samoja ratkaisuja, joita ukrainalaiset käyttävät aktiivisesti puolustuksessaan. Mutta hän ei usko, että seuraava sota näyttää samalta kuin nyt Ukrainassa. Venäjä pyrkii välttämään nykyisen kaltaisen sodankäynnin hinnalla millä hyvänsä, koska ukrainalaiset ovat pysäyttäneet heidän etenemisensä. Venäjä ei kykeneä liikuntasodankäyntiin, he eivät pysty valtaamaan alueita tai saavuttamaan nopeita läpimurtoja rintamalla.

”Suurin oppi liittyy siihen, mikä Venäjällä meni pieleen sodan ensimmäisten 30 päivän aikana. Venäjä on oppinut helmikuun 2022 epäonnistumisistaan. Väitän, että seuraavassa konfliktissa Venäjä yrittää ratkaista tilanteen nopeasti hyödyntämällä mahdollisimman voimakasta shokkivaikutusta heti sodan alussa.”

Viro on yksi Ukrainan vahvimmista tukijoista suhteessa bruttokansantuotteeseen. Maa on sitoutunut tukemaan Ukrainaa 1,2 miljardilla eurolla vuoteen 2027

mennessä. Merilon mielestä tilanne Ukrainassa on erittäin monimutkainen. Viime vuoden elokuussa oltiin vaarallisen lähellä tilannetta, jossa Venäjä olisi voinut julistaa voiton, koska se onnistui pääsemään neuvottelupöytään vain Yhdysvaltojen kanssa. Venäjä halusi keskustella paitsi Ukrainasta myös Euroopan turvallisuudesta yksinomaan amerikkalaisten kanssa.

”Nyt tilanne on toinen. Haasteena kuitenkin on, että Ukraina on menettänyt alueita eikä todennäköisesti kykene valtaamaan niitä takaisin suurilla sotilasoperaatioilla. Osa alueista jää todennäköisesti pysyvästi menetyiksi. En usko, että olemme lähellä rauhaa. Mielestäni sota voi väliaikaisesti pysähtyä, mutta se ei lopu Euroopassa. Meidän on varauduttava uuteen eskalointiin. Venäjä uudistaa samanaikaisesti asevoimiaan, rakentaa hyökkäyskykyään uudelleen ja pyrkii olemaan vahvempi kuin se oli ennen hyökkäystä Ukrainaan. Venäjä eskaloi tilannetta jossain vaiheessa jossain.

Milloin, missä ja miten – sitä en tiedä. Meidän on varmistettava, että Venäjä ymmärtää hyökkäyksen länteen olevan tuhoon tuomittu.”

NATON TULEVAISUUS

Kenraaliluutnantti Merilon mielestä presidentti Putinin paras saavutus on ollut se, että Suomi ja Ruotsi liittyivät Natoon. Se on vahvistanut alueellista turvallisuutta valtavasti. Hän ei ole huolissaan Natosta 32 jäsenmaan liittoumana. Hänen fokuksessaan on lähialueen Nato. Norjan, Ruotsin, Suomen, Viron, Latvian, Liettuan, Puolan ja Tanskan pitäisi muodostaa vahva alueellinen puolustuskokonaisuus.

”Meidän on ymmärrettävä, millaisen vastavoiman voimme luoda Venäjää vastaan. Venäjällä ei ole mitään mahdollisuuksia koko 32 jäsenmaan Natoa vastaan. Meidän täytyy vain vahvistaa omaa itseluottamustamme ja ymmärtää olevamme paljon vahvempia kuin Venäjä. Jos Venäjä hyökkää jotakin Nato-maata vastaan, puolustaudumme yhtenäisenä.”

SUOMEN JA VIRON YHTEISTYÖ

Maidemme väisestä yhteistyöstä hän totesi Suomen Nato-liittoutumisen olleen erinomainen asia. Virolla ja Suomella on aina ollut erittäin hyvä sotilaallinen yhteistyö. Maat ovat taistelleet samaa vihollista vastaan menestyksekkäästi.

Suomen NATO-jäsenyys on auttanut virallistamaan maiden välistä yhteistyötä ilman rajoituksia, koska maat ovat nyt osa samaa integroitua puolustussuunnittelujärjestelmää ja tietoa voidaan jakaa tehokkaammin. Tänäpäin maiden yhteistyö on paljon tehokkaampaa kuin muutama vuosi sitten.

VIRON PUOLUSTUSVOIMIEN KEHITTÄMINEN

Komentaja Merilo nimesi kolme tärkeintä kehityskohdetta Viron puolustusvoimille. Ensimmäinen on kerroksellinen puolustus, joka ulottuu lennokkien torjunnasta ballististen ohjusten torjuntaan. Toinen on kyky iskeä syväälle ja tarkasti vihollisen alueelle. Hänen mukaansa Viron on kyettävä ulottamaan vaikutuksensa syväle Venäjän alueelle heti konfliktin alussa. Jos jää vain passiivisesti odottamaan iskuja, häviää. Kolmas kehityskohde on olemassa olevien järjestelmien yhdistäminen uusiin teknologioihin ja toimintamalleihin. Tarvitaan tehokas asejärjestelmien konvergenssi.

”Pienenä kansakuntana meillä ei ole koskaan ollut riittävästi ihmisiä. Siksi meidän on varmistettava, että kaikki kansalaiset ovat valmiita osallistumaan maanpuolustukseen. Heidän on oltava hyvin koulutettuja, motivoituneita ja ammattitaitoisia. En usko, että omalla elinaikanani tulee olemaan asejärjestelmiä, jotka toimivat päätöksenteossa täysin ilman ihmistä.”

DROONIT JA INNOVAATIOT

Andrus Merilo korosti droonien merkitystä tulevaisuuden sodankäynnissä, jossa keskeinen kysymys on, miten droonit integroidaan puolustusvoimiin – erillisinä yksikköinä vai osana koko organisaatiota. Viro työskentelee voimakkaasti kovasti saadakseen enemmän droonijärjestelmiä käyttöön ja osaksi harjoituksia. Asevoimissa tiedetään kyllä, miten drooneja käytetään tehokkaasti, mutta Viro ole vielä päättänyt optimaalista organisaatiomallia. Hän painotti myös nopean innovoinnin merkitystä.

”Opimme paitsi Ukrainalta myös Venäjältä, Iranilta ja kehityksestä ympäri maailmaa. Pyrimme löytämään kustannustehokkaimmat ratkaisut tulevaisuuden haasteisiin. Droonit eivät ole uusi asia. Käytimme niitä jo Afganistanissa 15 vuotta sitten. Suurin virheemme oli kuitenkin se, että keskityimme liian paljon kalliisiin sotilasdrooneihin ja aliarvioimme halpojen droonien merkityksen elektronisen sodankäynnin olosuhteissa.”

EUROOPAN PUOLUSTUSTEOLLISUUS

Kenraaliluutnantti Merilon mukaan Euroopan puolustusteollisuudessa ja yhteistyössä Yhdysvaltojen kanssa on epävarmuuksia. Hänen mielestään osa Euroopan ja jopa Yhdysvaltojen puolustusteollisuudesta yrittävät edelleen myydä vanhoja järjestelmiä moninkertaiseen hintaan. Samalla pienemmät yritykset kehittävät uusia teknologisia ratkaisuja, jotka ovat edullisempia ja joustavampia.

”Kilpailu alalla ei kuitenkaan ole vielä niin voimakasta kuin olisi toivottavaa. Lisäksi sekä puolustusteolli-

suudelta että asevoimilta puuttuu edelleen ymmärrystä nopeasti muuttuvasta toimintaympäristöstä ja siitä, mitä tarvittavia sotavarusteita todella voidaan tuottaa nopeasti. Samalla meidän on vältettävä liittolaisten välistä epäturvettä kilpailua. Aikaa ei ole hukattavaksi.”

HENKILÖSTÖHAASTEET PUOLUSTUSVOIMISSA

Henkilöstötilanteen komentaja myönsi olevan haastava. Virossa demografinen kehitys ei parane, ja rekrytointipohja puolustusvoimiin pienenee. Puolustusvoimat kilpailee henkilöstöstä poliisin ja rajavartiolaitoksen kanssa. Nuoret upseerit odottavat nykyään joustavuutta sekä työn ja vapaa-ajan yhteensovittamista, mutta sotilasura ei mahdollista etätöitä tai helppoa elämäntapaa. Varsinkin sotilaan ensimmäiset 10–15 vuotta ovat erittäin intensiivisiä.

Merilon mukaan nuorempia sukupolvia motivoivat eri asiat kuin aiempia sukupolvia.

”Se, mikä motivoi minua liittymään armeijaan vuosikymmeniä sitten, ei välttämättä motivoi nuoria tänään. Nykyinen turvallisuustilanne kuitenkin auttaa meitä, koska ihmiset ymmärtävät Venäjän muodostaman uhan. Pohdimme myös vaihtoehtoisia koulutusmalleja. Kaikki eivät välttämättä halua yliopistotason tutkintoa, mutta haluavat sotilaskoulutuksen ja johtamistehtäviä esimerkiksi joukkueenjohtajina.”

PALVELUS NATOSSA

Virolla on paljon kokemusta upseerien työskentelystä Naton rakenteissa. Merilon mukaan palvelus Natossa on edelleen suosittua, eikä Virolla ole tällä hetkellä ongelmia täyttää Naton esikuntatehtäviä. Virolla ei kuitenkaan ole enää joukkue- tai komppaniatason tehtäviä kansainvälisissä operaatioissa Irakin-operaation päättymisen jälkeen. Tämä vähentää nuorten johtajien mahdollisuuksia saada kansainvälistä operaatiokokemusta.

YHTEISTYÖ SUOMEN KANSSA TOIMII HYVIN

Vuosittain virolaisia upseereita koulutetaan Maanpuolustuskorkeakoulussa Suomessa.

”Minusta tuli upseeri suomalaisen reserviupseerikurssin kautta, mikä vaikutti luonnollisesti ajatteluuni. Myöhemmin opiskelin Yhdysvaltojen sotilasakatemiassa, joten ammatillinen taustani yhdistää suomalaisia ja amerikkalaisia vaikutteita. Suomessa saamani kokemus oli erittäin tärkeä osa kehitystäni. Pyrimme myös soveltamaan suomalaista mallia reservin sodan ajan johtajien koulutuksessa. Olen erittäin kiitollinen Suomelle saamastani koulutuksesta ja maiden välisestä erinomaisesta yhteistyöstä.” ■

REPUBLIC OF ESTONIA DEFENCE FORCES

THE TEXT IS BASED ON THE CONTENT OF THE ESTONIAN DEFENCE FORCES WEBSITE.
EDITOR-IN-CHIEF, COLONEL (RET.), PHD (MILITARY SCIENCES) **MARTTI LEHTO**

The Estonian Defence Forces are built on the principle of reserves, with the majority of the Defence Forces being reserve units. Over 4.000 personnel are on permanent alert. In total, the Estonian Defence Forces (EDF) have approximately 230.000 personnel.

The wartime composition of the EDF consists of more than 43.000 positions, of which 4.200 are filled by active-duty members of the Defense Forces and the Defense League (Kaitseliit) in permanent readiness and 38.800 are filled by reserve forces and members of the Defense League who have taken on military obligations. To strengthen the operational structure, a supplementary reserve of 4.000 members has been formed.

Additionally, there are around 40.000 reservists in Estonia who have undergone military training but have not been assigned to specific wartime positions for various reasons.

In total, approximately 230.000 individuals with military obligations are registered in the mobilization registry, representing nearly 20 % of the Estonian population.

Joint Headquarters

Joint Headquarters of the Estonian Defence Forces is the working body of the Commander of the Defence Forces. The General Staff is joint staff engaged with operational leadership, training and development of the Defence Forces. Operational leadership is implemented by the Operational Staff, which plans and controls operations and ensures defence readiness and mobilization.

Land Forces

The Estonian Land Forces are the main arm of the Defence Forces. The Estonian Division is the largest land force unit of the Estonian Defence Forces, which operates under the direct authority of the Chief of Defence. Estonian Division is a wartime unit and a permanently operating structural unit, with a main task to plan and execute military operations in its area of responsibility combining its own units and Allied armed forces units given under its command.

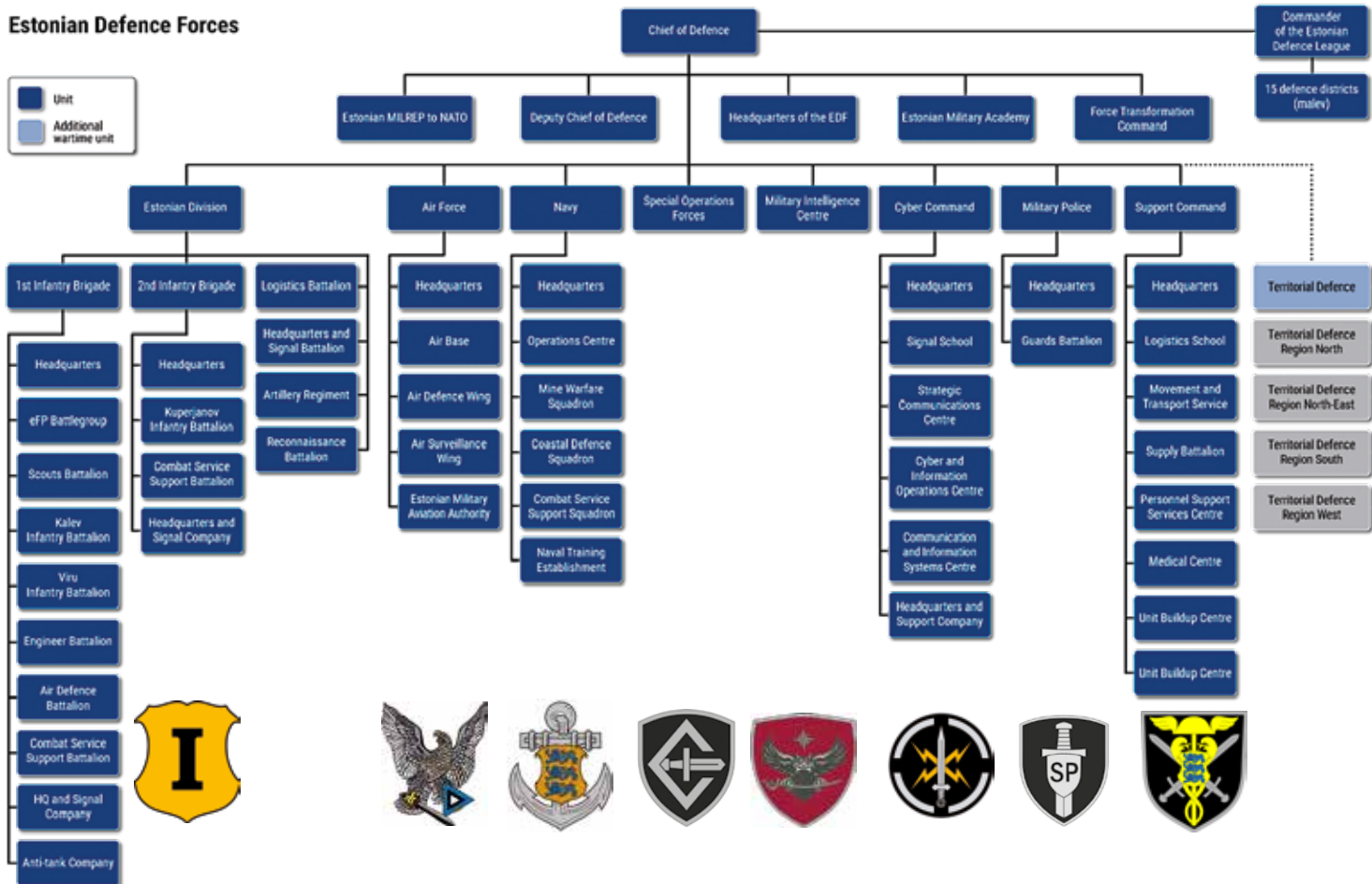
Division's operational area covers the entire territory of Estonia. Estonian Division is transferred to the NATO chain of command and subordinated to Multinational Corps Northeast. Estonian Division fulfills two main purposes in the military defence of Estonia: it unites the battles of the territorial defence forces, brigades and units from other commands and acts as a link between the Allies and their military capabilities.

Estonian Division includes units from Estonia and Allied countries.

Estonian units in Division are:

- 1st Infantry Brigade
- 2nd Infantry Brigade
- Artillery Regiment
- Logistics Battalion
- Headquarters and Signal Battalion
- ISTAR Battalion.

Estonian Defence Forces

The main task of the Force Transformation Command is to coordinate the sustainable growth of the Defence Forces' combat capability. The Command supports the existing forces and arms to eliminate identified capability gaps at an appropriate pace, ensuring comprehensive and coherent development across the entire Defence Forces.

The main mission of the Cyber Command is to carry out operations in cyberspace in order to provide command support for Ministry of Defence's area of responsibility.

The Support Command re-established in 2002 (called the Logistics Centre of the Estonian Defence Forces up to 2014). The Support Command ensures that the Estonian Defence Force units have ammunition, arms, equipment and means of transport. The Support Command also provides medical services to the Estonian Defence Forces. The Support Command supports all units of the Estonian Defence Forces participating in military operations with the ne-

cessary ammunition, arms, equipment and means of transport.

Estonian Special Operations Forces ESTSOF plays a significant role in Estonia's independent defence capability. The primary objective of the Special Operations Forces, in terms of Estonia's national defence, is the development of capabilities for unconventional warfare. In addition to that, the tasks of the unit include special reconnaissance and surveillance, military support and direct action.

Navy

Estonian Navy's duty is to protect the territorial waters of Estonia. In case of crisis, Navy defends harbor areas, sea lines of communication and by-sea approaches to the coastline. Cooperation with allied units will be done if deemed to be necessary.

The top priority for the Navy is the development of mine-countermeasure capability. It is also

one of the main responsibilities during the time of peace. Estonian Navy readily co-operates with NATO units and other navies of the Baltic Sea region in order to find and dispose of ordnance, thereby contributing to safe seagoing.

Coastal Defence Squadron is a type of organizational entity that focuses on collective and specialized training of reserves through conscription, maintains readiness of shore-based surface weapon systems and provides force protection to naval assets on land.

Combat Service Support Squadron is responsible for operation of naval bases and maintains capabilities to ensure logistics and medical support for other naval entities.

Patrol Boat Squadron is a type of organizational entity that maintains readiness to ensure naval presence, law enforcement, oil-spill response and support of other national agencies in Estonian maritime areas. Patrol Boat Squadron consists of patrol and oil-spill response vessels.

Naval Training Establishment is responsible for providing capabilities for individual training and specialized naval training courses for naval personnel. It supports education of future naval officers and non-commissioned officers in coordinated effort with the National Defence Academy.

Air Force

The main task of the Estonian Air Force is to monitor the airspace and to provide support to the allied forces as a host country in the event of their arrival. The Air Force controls the country's airspace and ensures air defense of strategic objects.

The Ämari Air Base is one of the two tactical military units of the Estonian Defence Forces under the command of the Commander of the Estonian Air Force, with the main tasks of airbase operations and organisation of aviation activities in the Estonian Defence Forces. In 2008–2012 the Ämari Air Base faced a major overhaul of the obsolete base infrastructure. The construction works were carried out in order to link Ämari into the NATO collective air defence system. Starting from 1 May 2014, NATO's air policing fighter detachment is based at Ämari.

On July 1, 2023, a new military unit – the Air Defence Division – was created in the air force. Air Defence Division contributes to ensuring the integ-

riety of the airspace of Estonia by planning and executing active air defense operations. Permanently located in Ämari, the Air Defence Division consists of HQ and two missile batteries. Air Defence Division will soon use the procured mobile air defense missile systems IRIS-T SLM to prevent air attacks on friendly units, important objects and Estonian residents in the areas where the systems are currently deployed.

The Air Surveillance Wing is one of the two tactical units in the Estonian Air Force established on 1 January 1998 with its headquarters located in the Ämari Air Base. The mission is to safeguard the integrity of Estonian national airspace by contributing to the NATO Integrated Air and Missile Defence System (NATINAMDS) with robust early warning and air defence mission command and control in peacetime, crisis, and war.

Military education in Estonia

The Estonian Military Academy (EMA) is an institution of vocational training, developing on secondary education, for applied higher education and military research related to national defence. The mission of the EMA is to train and educate senior non-commissioned officers, as well as junior and senior officers for the Estonian Defence Forces, National Defence League and other military institutions. The EMA has established a national reputation in Estonia for expertise in military research and development.

A challenging academic program by the EMA provides a balanced education in military and civilian subjects designed to provide a solid military foundation for officer-training, meeting the intellectual and mental requirements necessary for service as a military leader in the Army. The academic staff members of the EMA are supported by members of the academic community from leading universities throughout Estonia.

The study period for army, air force and navy cadets is three years. On completion of the course, the graduates will have applied higher education in military leadership and the rank of a second lieutenant. Professionally they are prepared to act as leaders at the platoon and company level.

Advanced officers' course is a two-year long master level programme, which is the second level of officer training, whereby the students acqui-

re the knowledge and skills necessary to perform the duties of junior staff officers of an infantry battalion or brigade.

After that, it is possible to continue with senior staff officers' and higher staff officers' training courses at the Baltic Defence College (BALTDEFCOL). It is a joint project of the Baltic states and in-service training courses for senior staff officers and higher officials are organized here. An academic degree can't be obtained during the studies.

Although doctoral studies in the field of military education are not organized in Estonia, defence force members still have an opportunity to continue with doctoral studies in military education institutions in foreign countries.

The Non-commissioned Officers' School of the EMA is, for the purposes of civil education, a vocational school, where one can study to become a senior non-commissioned officer after acquiring secondary education and passing military service. The training period is 44 weeks. During further service, knowledge and skills can be improved during the in-service training in the senior warrant officer and staff warrant officer training course.

Conscript service

The Constitution of the Republic of Estonia foresees mandatory duty to perform service in the Defence Forces of all physically and mentally healthy male citizens. The duration of the conscript service in 2026 is 11 months. In the service conscripts

acquire basic knowledge necessary for them to act as specialists in wartime military units.

Conscription to the conscript service is conducted on the territorial principle. Conscripts originating from one area study together in one unit. When sent to the reserve, they make up one reserve unit led by commanders who have been trained during the conscript service and who come from the same unit.

After the conscript service reservists are called up for trainings. There the skills mastered during the conscript service are reinforced.

Estonia's NATO cooperation

NATO Force Integration Unit in Estonia located in Tallinn, is tasked to support the rapid and smooth reception and integration of allied forces in Estonia, both in times of crisis and peace. It also helps to coordinate the presence of allied forces already in Estonia, harmonize various defense plans and support the conduct of exercises. NFIU Estonia is part of the NATO Force Structure (NFS) under the primary responsibility of Supreme Allied Commander Europe (SACEUR) and receives its tasks from the Joint Logistics Support Group (JLSG) in Brunssum.

The Tallinn-based NATO Cooperative Cyber Defence Centre of Excellence (NATO CCDCOE) is a NATO-accredited knowledge hub, think-tank and training facility. The international military organization focuses on interdisciplinary applied research and development, as well as consultations, trainings and exercises in the field of cyber security. The Centre's mission is to enhance capability, cooperation and information-sharing between NATO, Allies and partners in cyber defence. ■

Viron puolustusvoimien esittelyn teksti suomeksi

TEKSTI PERUSTUU VIRON PUOLUSTUSVOIMIEN VERKKOSIVUJEN TEKSTIIN, KÄÄNNÖKSESSÄ ON KÄYTETTY APUNA TEKÖÄLYÄ.

Viron sotilaallinen puolustaminen perustuu reserviläisperiaatteelle, ja suurin osa sen puolustusvoimista koostuu reserviyksiköistä. Yli 4 000 henkilöä on pysyvässä valmiudessa. Viron puolustusvoimien kokonaisvahvuus on noin 230 000 henkilöä.

Puolustusvoimien sodanajan kokoonpano koostuu yli 43 000 tehtävästä, joista 4 200 on täytetty puolustusvoimien ja puolustusliiton vakinaisessa palveluksessa olevilla henkilöillä. Reserviläisillä ja sotilaallisiin velvoitteisiin sitoutuneilla puolustusliiton sotilailla täytetään 38 800 tehtävää. Operatiivisen rakenteen vahvistamiseksi on muodostettu lisäksi 4 000 henkilön täydentävä reservi.

Lisäksi Virossa on noin 40 000 reserviläistä, jotka ovat saaneet sotilaskoulutuksen mutta joita ei eriyistä ole sijoitettu tiettyihin sodanajan tehtäviin. Yhteensä mobilisaatiorekisteriin on merkitty noin 230 000 sotilaallisen veloitteen alaista henkilöä, mikä vastaa lähes 20 prosenttia Viron väestöstä.

PÄÄESIKUNTA

Viron puolustusvoimia johtaa komentaja apunaan pääesikunta. Pääesikunta on yhteisesikunta (Joint Headquarters), joka vastaa puolustusvoimien operatiivisesta johtamisesta, koulutuksesta ja kehittämisestä.

Operatiivinen johtaminen toteutetaan operatiivisen esikunnan kautta, joka suunnittelee ja johtaa operaatioita sekä varmistaa puolustusvalmiuden ja liikekannallepanon.

MAAVOIMAT

Maavoimat ovat puolustusvoimien päähaara. Viron divisioona on Viron puolustusvoimien suurin maavoimayksikkö, joka toimii suoraan puolustusvoimien komentajan alaisuudessa. Viron divisioona on sodanajan yksikkö ja pysyvästi toimiva rakenneyksikkö, jonka päätehtävänä on suunnitella ja toteuttaa sotilasoperaatioita vastuualueellaan yhdistäen omat joukkonsa ja sen alaisuuteen annetut liittolaisjoukot.

Divisioonan toiminta-alue kattaa koko Viron alueen. Viron divisioona siirretään Naton komentorakenteeseen ja alistetaan monikansalliselle Multinational Corps Northeast -joukolle. Divisioona täyttää kaksi keskeistä tehtävää Viron sotilaallisessa puolustuksessa: se yhdistää aluepuolustusjoukkojen, prikaatien ja mui-

EESTI KAITSEVÄGI

den komentorakenteiden taistelut sekä toimii linkkinä liittolaisten ja niiden sotilaallisten kykyjen välillä.

Viron divisioonaan kuuluu yksiköitä Virosta ja liittolaismaista. Divisioonan virolaisia yksiköitä ovat:

- 1. jalkaväkiprikaati,
- 2. jalkaväkiprikaati
- Tykistörykmentti
- Logistiikkapataljoona
- Esikunta- ja viestipataljoona
- ISTAR-pataljoona

Joukkojen kehittämisestä vastaa Force Transformation Command. Joukkojen kehittämissuunnitelman päätehtävänä on koordinoita puolustusvoimien taistelukykyä kestävä kasvua. Komennuskunta tukee olemassa olevia joukkoja ja aselajeja tunnustettujen suorituskykypuutteiden poistamiseksi sopivassa tahdissa varmistuen puolustusvoimien kokonaisvaltaisen ja johdonmukaisen kehittämisen.

Cyber Commandin päätehtävänä on toteuttaa operaatioita kybertoimintaympäristössä tukeakseen puolustusministeriön hallinnonalan johtamista.

Support Command perustettiin uudelleen vuonna 2002 (vuoteen 2014 asti nimellä Viron puolustusvoimien logistiikkakeskus). Tuki- ja logistiikkakeskus varmistaa, että Viron puolustusvoimien yksiköillä on käytössään ampumatarvikkeet, aseet, varusteet ja kuljetuskalusto. Se tarjoaa myös lääkintäpalvelut puolustusvoimille. Support Command tukee kaikkia sotilasoperaatioihin osallistuvia puolustusvoimien yksiköitä tarvittavilla välineillä ja huollolla.

Viron erikoisoperaatiojoukoilla (ESTSOF) on merkittävä rooli Viron itsenäisessä puolustuskyvyssä. Erikoisoperaatiojoukkojen ensisijainen tavoite kansallisen puolustuksen näkökulmasta on epäsymmetrisen ja epätavanomaiseen sodankäyntiin liittyvien suorituskykyjen kehittäminen.

Lisäksi yksikön tehtäviin kuuluvat erikoistiedustelu ja valvonta, sotilaallinen tuki sekä suora toiminta.

Turvallista viestintää puheluiden, videon ja chatin kautta

Sectra Tiger/E tarjoaa Puolustusvoimille turvallisen ja pohjoismaisen viestintäratkaisun arkaluontoisen tiedon välitykseen niin arjessa, häiriötilanteissa, kuin operatiivisessa käytössä.

Skannaa QR-koodi
lukeaksesi lisää.

SECTRA

communications.sectra.com

LAIVASTO

Viron laivaston tehtävänä on suojata Viron aluevesiä. Kriisitilanteessa laivasto puolustaa satama-alueita, meriyhteyksiä sekä rannikon mereltä tapahtuvia lähestymisreittejä. Yhteistyötä liittolaisjoukkojen kanssa tehdään tarvittaessa.

Laivaston tärkein kehityskohde on miinantorjuntakyvyn kehittäminen. Se on myös yksi tärkeimmistä tehtävistä rauhan aikana. Viron laivasto tekee aktiivista yhteistyötä Naton yksiköiden ja muiden Itämeren alueen laivastojen kanssa räjähteiden ja ammusten löytämiseksi ja poistamiseksi, mikä edistää turvallista merenkulkua.

Rannikkopuolustuslaivue (Coastal Defence Squadron) on organisaatioyksikkö, joka keskittyy reserviläisten yhteiseen ja erikoistuneeseen koulutukseen asevelvollisuuden aikana, ylläpitää rannikkopohjaisten pintatorjuntajärjestelmien valmiutta sekä tarjoaa suojaa maissa oleville merivoimien resurssille.

Taistelutukilaivue (Combat Service Support Squadron) vastaa merivoimien tukikohtien toiminnasta ja ylläpitää logistiikka- ja lääkintätukikykyä muille merivoimien yksiköille.

Partioveneosasto (Patrol Boat Squadron) ylläpitää valmiutta merellisen läsnäolon varmistamiseksi, lainvalvontaan, öljyntorjuntaan sekä muiden kansallisten viranomaisten tukemiseen Viron merialueilla. Partioveneosaston kuuluu partioveneitä ja öljyntorjunta-aluksia.

Merivoimien koulutuslaitos (Naval Training Establishment) vastaa yksilökoulutuksen ja erikoistuneiden merivoimien koulutuskurssien järjestämisestä merivoimien henkilöstölle. Se tukee tulevien meriupseerien ja aliupseerien koulutusta yhteistyössä Kansallisen puolustusakatemia kanssa.

ILMAVOIMAT

Viron ilmavoimien päätehtävänä on ilmatilan valvonta sekä liittolaisjoukkojen tukeminen isäntämaana niiden saapuessa maahan. Ilmavoimat valvovat maan ilmatilaa ja huolehtivat strategisten kohteiden ilmapuolustuksesta.

Ämarin lentotukikohta on toinen Viron puolustusvoimien kahdesta taktisesta sotilasyksiköstä, jotka toimivat ilmavoimien komentajan alaisuudessa. Sen päätehtäviä ovat lentotukikohdan toiminta sekä ilmailutoiminnan järjestäminen puolustusvoimissa. Vuosina 2008–2012 Ämarin tukikohta koki mittavan peruskorjauksen vanhentuneen infrastruktuurin uudistamiseksi. Rakennustyöt toteutettiin, jotta Ämari voitiin liittää Na-

ton yhteiseen ilmapuolustusjärjestelmään. Toukokuun 1. päivästä 2014 lähtien Naton ilmavalvonnan hävittäjäosasto on ollut sijoitettuna Ämariin.

1. heinäkuuta 2023 ilmavoimiin perustettiin uusi sotilasyksikkö – ilmatorjuntadivisioona (Air Defence Division). Ilmatorjuntadivisioona osallistuu Viron ilmatilan koskemattomuuden varmistamiseen suunnitteleamalla ja toteuttamalla aktiivisia ilmapuolustusoperaatioita. Ämariin pysyvästi sijoitettu divisioona koostuu esikunnasta ja kahdesta ohjuspatterista. Divisioona ottaa pian käyttöön hankitut liikkuvat IRIS-T SLM -ilmatorjuntaohjusjärjestelmät estääkseen ilmahyökkäyksiä omia joukkoja, tärkeitä kohteita ja Viron asukkaita vastaan niillä alueilla, joille järjestelmät on sijoitettu.

Ilmavalvontarykmentti (Air Surveillance Wing) on toinen Viron ilmavoimien kahdesta taktisesta yksiköstä. Se perustettiin 1. tammikuuta 1998, ja sen päämaja sijaitsee Ämarin lentotukikohdassa. Sen tehtävänä on turvata Viron kansallisen ilmatilan koskemattomuus osallistumalla Naton integroituihin ilma- ja ohjuspuolustusjärjestelmiin (NATINAMDS) tehokkaan ennakkovaroituksen sekä ilmapuolustuksen johtamis- ja valvontakyvyn avulla rauhan aikana, kriiseissä ja sodassa.

SOTILASKOULUTUS VIROSSA

Viron sotilasakatemia (Estonian Military Academy) on ammatillisen koulutuksen, soveltavan korkeakoulutuksen ja maanpuolustukseen liittyvän sotilaallisen tutkimuksen oppilaitos. Sen tehtävänä on kouluttaa vanhempia aliupseereita sekä nuorempia ja vanhempia upseereita Viron puolustusvoimille, puolustusliitolle ja muille sotilasorganisaatioille. Sotilasakatemia on saavuttanut Virossa vahvan maineen sotilaallisen tutkimuksen ja kehittämisen asiantuntijana. Sen vaatava akateeminen ohjelma tarjoaa monipuolisen koulutuksen sotilaallisissa ja siviiliaineissa. Sen tarkoituksena on antaa vahva sotilaallinen perusta upseerikoulutukselle sekä kehittää sotilasjohtajalta vaadittavia tiedollisia ja henkisiä valmiuksia. Sotilasakatemian opettajakuntaa tukevat tutkijat ja asiantuntijat myös Viron johtavista yliopistoista.

Maavoimien, ilmavoimien ja laivaston kadettien opintoaika on kolme vuotta. Koulutuksen suorittaneet saavat soveltavan korkeakoulututkinnon sotilasjohtamisesta sekä vänrikin (second lieutenant) sotilasarvon. Ammatillisesti heillä on valmiudet toimia johtotehtävissä joukkue- ja kompaniatasolla.

Upseerien jatkokurssi (Advanced Officers' Course) on kaksivuotinen maisteritasoinen ohjelma ja upseeri-

koulutuksen seuraava taso. Sen aikana opiskelijat saavat tiedot ja taidot toimia jalkaväkipataljoonan tai -priikaatin nuorempina esikuntaupseereina.

Tämän jälkeen on mahdollista jatkaa ylempien esikuntaupseerien koulutukseen Baltic Defence Collegeen. BALTDEFCOL on Baltian maiden yhteinen hanke, jossa järjestetään täydennyskoulutusta vanhemmille esikuntaupseereille ja korkeille virkamiehille. Opinnoista ei kuitenkaan myönnetä akateemista oppiarvoa / tutkintoa. Vaikka sotatieteiden tohtoriopintoja ei järjestetä Virossa, puolustusvoimien henkilöstöllä on mahdollisuus jatkaa tohtoriopintoja ulkomaisissa sotilas-koulutuslaitoksissa.

Sotilasakatemian Aliupseerikoulu (Non-commissioned Officers' School) toimii siviilikoulutuksen näkökulmasta ammatillisena oppilaitoksena, jossa voi koulutautua vanhemmaksi aliupseeriksi toisen asteen koulutuksen ja asepalveluksen suorittamisen jälkeen. Koulutus kestää 44 viikkoa. Palveluksen aikana osaamista voidaan kehittää edelleen ylemmän vääpelin ja esikuntavääpelin täydennyskoulutuksissa.

VARUSMIESPALVELUS

Viron tasavallan perustuslaki määrää puolustusvoimissa palvelemisen pakolliseksi kaikille fyysisesti ja henkisesti terveille miespuolisille kansalaisille. Vuonna 2026 varusmiespalveluksen kesto on 11 kuukautta. Palveluksessa varusmiehet hankkivat perustiedot ja -taidot, joita tarvitaan sodan ajan joukkojen erikoistehtävissä.

Varusmiespalvelukseen kutsuminen toteutetaan alueperiaatteen mukaisesti. Samalta alueelta tulevat varusmiehet koulutetaan samassa yksikössä. Reserviin siirtyessään he muodostavat saman reserviyksikön, jota johtavat palveluksen aikana koulutetut johtajat samasta joukosta. Varusmiespalveluksen jälkeen reserviläiset kutsutaan kertausharjoituksiin, joissa palveluksessa opittuja taitoja vahvistetaan.

CCDCOE
NATO COOPERATIVE
CYBER DEFENCE
CENTRE OF EXCELLENCE

VIRON NATO-YHTEISTYÖ

Tallinnassa sijaitsevan Naton joukkojen integraatioyksikön (NATO Force Integration Unit) tehtävänä on tukea liittolaisjoukkojen nopeaa ja sujuvaa vastaanottoa ja integroitumista Virossa niin kriisin kuin rauhan aikana. Se auttaa myös koordinoimaan Virossa jo olevien liittolaisjoukkojen toimintaa, yhteensovittamaan puolustus suunnitelmia ja tukemaan harjoitusten toteutusta. NFIU Estonia kuuluu Naton joukkojen rakenteeseen (NATO Force Structure) Euroopan liittoutuneiden joukkojen ylipäällikön (SACEUR) alaisuuteen ja saa tehtävänsä Brunssumissa sijaitsevalta yhteiseltä logistiselta tukiryhmältä (Joint Logistics Support Group).

Tallinnassa toimiva Naton kyberpuolustuksen osaamiskeskus (NATO Cooperative Cyber Defence Centre of Excellence) on Naton akkreditoima osaamiskeskus, ajatushautomo ja koulutuslaitos. Kansainvälinen sotilasorganisaatio keskittyy monitieteelliseen soveltavaan tutkimukseen ja kehitykseen sekä kyberturvallisuuden konsultointiin, koulutukseen ja harjoituksiin. Keskuksen tehtävänä on vahvistaa Naton, jäsenmaiden ja kumppanien kykyä, yhteistyötä ja tiedonvaihtoa kyberpuolustuksessa. ■

FORCIT
D E F E N C E

Veljeskansojen yhteistyötä

Harjoitusyhteistyö Viron puolustusvoimien ja reserviläiskoulutusta antavan Kaitseliitin kanssa.

Kohdallani yhteistyö virolaisten kanssa alkoi Kadettikoulussa. Minun kiinnostukseni Viroon ja virolaisia kohtaan sai täysin uuden vaiheen syksyllä 1992 aloittaessani toisen vuoden kadettina. Samaan aikaan Kadettikoulun olivat aloittamassa ensimmäiset kymmenen virolaista kadettia uusien suomalaiskadettien ohella.

Virolaiset saivat kämppäkavereikseen suomalaisen kadetin omalta kadettikursiltani. Tällä mahdollistettiin muun muassa sujuvuutta talon tapojen opetteluun ja opiskelun aloittamiseen. Siinä onnistuttiin hienosti, sillä virolaiset sulautuivat joukkomme oikein hyvin. Samoihin aikoihin ja ennen tai jälkeen, virolaisia sotilaita opiskeli myös Päälystöpistossa opistoupseerioppilaiden kanssa ja Reserviupseerikursilla.

Myöhemmin Suomessa Puolustusvoimien kurseilla opiskelleet saivat mahdollisuuden jatkaa opintojaan ainakin esiupseerikursilla, yleisesikuntaupseerikursilla, ylemmän johdon kurseilla sekä eräillä muilla kurseilla. Tämä koulutusyhteistyö oli alku vuosien mittaan yhä monipuolistuvalle harjoitus-, koulutus- ja tiedonvaihtoyhteistyölle. Tavoitteena oli lisätä niin suomalaisten kuin virolaisten sotilaiden osaamista molempien saamien kokemusten perusteella.

Joukko-osastojen välinen yhteistyö

Ensimmäinen virolaiskadettikurssi valmistui kesällä 1994 opiskeltuaan kaksi vuotta ja toinen virolaiskurssi valmistui samaan aikaan oman kadettikursini kanssa vuonna 1995. Siitä lähtien jälkeen Viron puolustusvoimissa palveli kahdelta suomalaiselta kadettikursilta valmistuneita nuoria upseereita ja muilla suomalaisilla kurseilla opiskelleita sekä valmistuneita.

Hyvin varhaisessa vaiheessa päädyin osin omasta aloitteestani aloittamaan yhteistyötä virolaisen joukko-osaston kanssa. Se oli varsin helppoa, koska osapuolina oli kanssani samaan aikaan opiskelleita kurssikavereita. Meillä oli paljon yhteisiä kokemuksia ja muistoja, joihin tietysti palattiin hyvässä kadettihengessä.

Varhaisin yhteistyön muoto, johon osallistuin, oli vierailutoiminta. Minulla oli esimerkiksi mahdollisuus käydä tutustumassa Tallinnassa Vahipataljoonan (suom. Vartiopataljoona) kasarmialueeseen, varusteisiin, koulutukseen ja koulutuspaikkoihin.

Vahipataljoonan tehtävät olivat varsin samantyyppisiä kuin Kaartin jääkärirykmentissä Kaartin pataljoonalla. Vahipataljoona koulutti asutuskeskus-

Vahipataljoona ohimarssilla.

ESTONIAN DEFENCE FORCES

MPK:n osasto yhteiskuvassa paikalla, jossa on annettu Viron itsenäisyysjulistus vuonna 1918.

taistelijoita ja sotilaspoliiseja sekä vastasi varuskunnallisista kunniamppaniatehtävistä ja vartiopalveluksesta muun muassa Viron tasavallan presidentin linnassa. Yhdeksi toiminnanmuodoksi vakiintuivat myös osallistumiset maidemme puolustusvoimien ja joukkojen vuosipäivien juhlallisuuksiin.

Virallista yhteistoimintaa vuosittain

Puolustusvoimissa yhteistyötä virolaisten kanssa haluttiin lisätä 2000-luvun alussa. Tämä johdosta ainakin silloinen Läntisen maanpuolustusalueen esikunta käski niin sanotusta ystävyysjoukko-osastotoiminnasta. Kaartin jääkäriyrykmentillä oli tuossa vaiheessa hyvät ja luontevat yhteydet Vahipataljoonaan.

Kaartin jääkäriyrykmentistä lähetettiin jatkossa lähes vuosittain osastoja tutustumaan Vahipataljoonan taisteluharjoituksiin. Erityisesti sellaisiin, joissa aiheina olivat asutuskeskustaistelu, sotilaspoliisitoiminta ja kohteiden suojaaminen. Vahipataljoonan henkilöstöä tuli vastaavasti Kaartin jääkäriyrykmentin järjestämille henkilökunnan asutuskeskustaistelukurssille. Nämä yhteistyömuodot hyödynsivät hienosti molemminpuolista tiedonvaihtoa ja osaamisen kehittämistä. Tämän rinnalla

jatkettiin perinteistä vuosipäivien juhlallisuuksiin osallistumista.

Kohdallani tällaisessa yhteistyössä mukanaolo päättyi Pääesikuntaan siirtymisen myötä. Ymmärtääkseni tämä kuitenkin jatkui jossain muodossaan ja toisaalta Suomen liittyminen Natoon avasi uusia mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä.

Todettakoon, että monessa asiassa Suomessa koulutuksensa saaneen ”kädenjälki” näkyi. He olivat tuoneet virolaiseen pitkään perinteeseen suomalaisia toimintatapoja ja menetelmiä, jotka tuntuivat minulle tutuilta Kaartin jääkäriyrykmentissä.

Reserviläiset mukaan yhteisiin harjoituksiin

Vapaaehtoisessa maanpuolustuksessa useilla reserviläisjärjestöillä on kahdenvälisiä yhteyksiä ja yhteistoimintaa virolaisten toimijoiden kanssa. Näissä kyse on ollut esimerkiksi ampumakilpailuista, joihin tietyn aiheen harjoittelusta tai merkkipäiviin osallistumisista. Maanpuolustuskoulutusyhdistyksellä on vastaavaa yhteistyötä ja itselläni oli mahdollisuus tulla tällaisesta toiminnasta osaltaan vastaavaksi koulutuspäälliköksi keväällä 2018.

Tullessani mukaan Maanpuolustuskoulutusyhdistys antoi virolaisille Kaitseliitin (suom. Puolustus-

Kaitseliitin tunnuskuva

liitto) reserviläisille asutustaistelu- ja sissikoulutusta. Lisäksi suomalaisia joukkueita osallistui **Admiral Pitka** -sotilastaitokilpailuun kilpailijoina, tuomareina ja vastaosastona. Kilpailuun osallistuneiden menestys kovia virolaisia ja ulkomaalaisia joukkueita vastaan oli hyvä, usein oltiin paras tai ainakin yksi parhaista ulkomaalaisista joukkueista. Monipuolisen reserviläistaustan omaavat tuomarit puolestaan takasivat kilpailun turvallisen ja tasapuolisen läpiviennin yhdessä järjestäjän sekä muiden kansallisuksien tuomareiden kanssa.

Maali-/vastaosastossa suomalainen ryhmä oli osa pääosin virolaista osastoa. Tehtävästä riippuen osallistuminen kehitti muun muassa reserviläisten fyysistä kuntoa, paineensietokykyä, erilaisia yksilön sotilastaitoja ja lisäsi yhteishenkeä.

Yhteistyöstä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen ja Kaitseliitin kanssa on viime vuosina sovittu muutaman vuoden kerrallaan voimassa olevalla yhteistyösopimuksella. Viimeisin allekirjoitettiin toukokuun alussa 2026, allekirjoittajina olivat toiminnanjohtaja prikaatikenraali (evp) **Antti Lehtisalo** ja kenraalimajuri **Ilmar Tamm**. Viimeksi mainittu oli Kadettikoulussa kurssikaverini vuosina 1992–1994. Vuosittainen yhteistyö Kaitseliit:n kanssa perustuu puolustusministeriön ja Pääesikunnan hyväksymään kansainvälisen toiminnan suunnitelmaan.

Millaista yhteistyö on ollut

Yhteistyö on ollut kaiken kaikkiaan sujuvaa, vaikka luonnollisesti erilaisiin kiireisiin ja viime hetken ratkaisuihin on pitänyt puolin ja toisin tottua. Monissa tapauksissa kyse on myös eräänlaista ”kurssitapaamisista”, koska yhteistyötä on tehty kurssikaverien ja muulloin Suomessa opiskelleiden kanssa. Meillä on ollut yhteisiä tuttuja, samankaltaisia harjoituskokemuksia ja monia muita yhdistäviä tekijöitä. Jois-

Kirjoittaja keskustelemassa Viron presidentin Alar Karisin kanssa. Hän otti vastaan voitonpäivän paraatin. Paraatin jälkeisessä maanpuolustusjuhlassa hän pysähtyi keskustelemaan kanssamme, lisäksi kuvassa kapteeni (res) Pekka Sillanpää.

(HUOM. Viron voitonpäivä ei liity toiseen maailman sotaan, vaan Viron itsenäistymiseen v. 1918).

sain tapauksissa suunnittelua ja valmistelua on voitu tehdä suomeksi, mutta laajemman osallistujajoukon kesken monesti kuitenkin englanniksi.

Kohdallani yksi vuodesta 1992 alkaneen yhteistyön tulos on ollut viron kielen oppiminen. Ryhdyin opiskelemaan sitä ensin kurssikaverieni kanssa ja sitten erilaisilla kursseilla Suomessa ja Virossa.

”YHTEISTYÖSSÄ ON VOIMAA JA VELJESKANSAN KANSSA SE OLLUT ERITTÄIN OPETTAVAISTA.”

MARKO MAALUOTO
MAJURI (EVP)
MANNERHEIM-RISTIN RITARIEN
SÄÄTIÖN TOIMITUSJOHTAJA

TOIMINTASI TURVAAJA.

**Varmaa toimintaa
kaluston koko elinjaksolle.**

Millog on Suomen puolustusvoimien strateginen kumppani, joka ylläpitää maa- ja merivoimien kalustoja sekä ilmavoimien valvontajärjestelmiä niin normaali- kuin poikkeusoloissa.

MILLOG.FI

Millog

Mureneva ydinasesateenvarjo – onko mitään tehtävissä?

TEKSTI **STEFAN FORSS**

Professori, Maanpuolustuskorkeakoulun dosentti, ent. VTT:n ja UM:n johtava tutkija.

Vakiintuneiden globaalien rakenteiden murtumisen myötä joudutaan erityisesti Euroopassa etsimään uusia polkuja turvallisuuden varmistamiseksi. Ällistyttävän nopeasti tapahtuvissa dynaamisissa muutoksissa tämä on erityisen vaikeaa ja edellyttää paitsi avarakatseista tilannetajua ja pätevää analysointia myös innovatiivisuutta ja kykyä ajatella luovasti. **Suomi** voi tässä osallistua kokoaan paljon suuremmalla painoarvolla.

Arvostettu yhdysvaltalainen lehti *Wall Street Journal* viestitti tätä rivien välissä 14. huhtikuuta, kun se kirjoitti siitä, miten Eurooppa kiihdyttää toimia varasuunnitelman laatimiseksi Natolle sen varalle että ”Trump vetäytyisi Natosta”. Lehden valokuvissa oli vain kaksi eurooppalaista poliitikkoa: Saksan kansleri **Friedrich Merz** ja Suomen presidentti **Alexander Stubb**.

Valtioneuvoston uuden ajankohtaisselonteon tiivistelmässä todetaan: ”Transatlanttisen suhteen muutos alleviivaa eurooppalaisten vastuuta maanosansa turvallisuudesta. Venäjän aggressiivinen toiminta muodostaa pitkäkestoisen uhan.”

Selonteossa sanotaan osuvasti: ”Suomen pitkäaikainen tavoite on ollut, että eurooppalaiset valtiot kantavat suurempaa vastuuta maanosan turvallisuudesta” ja ”Suomi rakentaa aktiivisesti eurooppalaisempaa Natoa ja vahvistaa osaltaan Naton pelotetta ja puolustusta. Samalla Suomen tavoitteena on jatkossakin sitouttaa Yhdysvallat Euroopan turvallisuuteen.”

Selonteossa todetaan yleisesti, että ”Naton pelote koostuu tavanomaisista joukoista ja suorituskyvyistä, ohjuspuolustuksesta ja ydinaseista. Naton ydinpelote perustuu keskeisesti Yhdysvaltojen ydinaseisiin, mukaan lukien maan Eurooppaan sijoitetut ydinaseet. Sitä täydentävät ja vahvistavat Iso-Britannian ja Ranskan itsenäiset strategiset ydinasejoukot. Naton ydinpelotteen perimmäinen tarkoitus on rau-

han säilyttäminen, painostuksen estäminen ja pelotteen muodostaminen aggressiota vastaan.”

Venäjän ydinaseuhkan piirteitä

Venäjä teki jo vuonna 1999 silloisen pääministeri **Vladimir Putinin** johdolla joukon keskeisiä ydinaseiden kehittämistä ja doktriinia koskevia päätöksiä ja nojaa nyt tuolloin kehitettyihin kykyihin ja uskoon, että Venäjä voi voittaa rajoitetun ydinsodan. Jos ydinsota on syttyäkseen, se todennäköisesti alkaisi pienimuotoisesti, niin kuin tuolloin kehitetyssä niin sanotussa ”eskaloi voittaaksesi” -doktriinisä esitetään.

Samoihin aikoihin eli noin kymmenen vuotta kylmän sodan loputtua Venäjä luopui Yhdysvaltain ja Neuvostoliiton/Venäjän presidenttien sitoumuksista tehdä myös maiden maavoimat ydinaseettomiksi. Osoituksena tästä esimerkiksi Venäjän maavoimiin kuuluvien ohjus- ja tykistöjoukkojen päätehtävä määriteltiin avoimesti aselajin verkkosivulla – vihollisen tuhoaminen joko tavanomaisella tuella tai ydintulella.

Venäjän vahvoja pyrkimyksiä ydinaseiden roolin palauttamiseksi havaittiin toki lännessä, mutta Yhdysvallat ei puuttunut asiaan voimallisesti vaan tyytyi käytännössä vain seuraamaan kehitystä ja jatkoi omien ydinaseidensa vähentämistä etenkin Euroopassa. Yhdysvaltain ja muiden länsimaiden maavoimien joukot ovat nyt olleet ydinaseettomia jo yli su-

kupolven ajan, eikä tiedossa ole, että tämä käytäntö muuttuisi.

Laajennettu ydinpelote

Yhdysvaltain niin sanottua laajennettua ydinpelotetta (Extended deterrence) koskevat selonteon kirjatukset ovat ymmärrettävissä Yhdysvaltain sitouttamispyrkimysten yhteydessä ja ottavat ehkä etunojaa myös kohti **Donald Trumpin** hallinnon jälkeen tulevia mahdollisesti rauhallisempia aikoja.

Tosiasia kuitenkin on, että useimpien liittolaisten luottamus Yhdysvaltain turvatakuihin on pitkälti mennyt. Laajennetun pelotteen tärkein elementti on osapuolten välinen syvä luottamus. Jos ja kun se horjuu, uskottavuus rapautuu hetkessä. Tämä turvallisuuden peruselementti on nyt valitettavan heikko. On ymmärrettävää, että Euroopan Nato-maissa pohditaan nyt vakavasti, olisiko uskottavaa pelotetta mahdollista luoda eurooppalaisin voimin.

Yhdysvallat on osoittanut Natolle noin 100 modernia ydinpommia (B61-12), jotka on sijoitettu viiteen Nato-maahan, mutta pitää ne tiukasti omissa valvonnassa, eikä liittolaisia kaiketi edes päästetä varsinaisiin ydinasevarastoihin. Pommien määrä ei lainkaan vastaa Venäjän monipuolisia niin sanottuja sub-strategisia (taktisia) kykyjä. Venäjä on käyttänyt häikäilemättömästi tätä osittaista ylivoimaansa Ukrainan vastaisessa sodassa, uhannut toistuvasti käyttää ydinaseita ja kiristystoimillaan pelotellut länttä äärimmäiseen varovaisuuteen sodan runteleman maan tukemisessa, jonka Putin haluaa tuhota.

Yhdysvaltain strategiset ydinaseet, joista suurin osa on strategisissa ohjussukellusveneissä, jäävät Naton sisäisen päätöksenteon ulkopuolelle, vaikka liittolaiset mielellään viittaavat niihin niin suullisesti kuin virallisissa dokumenteissa.

Britannian ydinaseet ovat periaatteessa Natolle omistettuja, mutta päätöksenteko niistä pysyy Lontoossa. Fyysisesti nämä ydinaseet ovat operatiivisesti Kuninkaallisen laivaston neljässä strategisessa sukellusveneessä tai varastoissa niiden tukikohdissa. Myös Ranskalla on neljä strategista ohjussukellusvenettä, ja suurin osa maan ydinkärjistä kuuluu niille.

Huoli ydinaseiden leviämisestä

Yhdysvaltain ”ydinsateenvarjo” on ollut keskeinen ydinaseiden leviämisen estämisen työväline. Ydinasevaltioiden lukumäärä on tämän politiikan ansiosta pysynyt kohtuullisena. Viiden virallisen ydin-

asevaltion lisäksi Israel, Intia, Pakistan ja Pohjois-Korea ovat ydinasevaltioita.

Uusia ydinaseita voi kuitenkin syntyä nopeastikin, jos Trumpin hallinnon politiikka jää pysyväksi. Irania voidaan pitää yhtenä ”kynnysvaltiona”, joka ainakin tavoittelee kykyä valmistaa ydinaseita.

Suljetussa ydinaseseminaarissa Lontoossa 1990-luvun lopulla Japanin ja Etelä-Korean edustajat vetosivat voimakkaasti Yhdysvaltoihin. Heidän viestinsä oli selvä: Älkää jättäkö meitä yksin, koska silloin meille ei jää valinnan varaa. Yhdysvaltalainen korkea-arvoinen puheenjohtaja otti tämän vastaan hämmästyneenä ja vakavaimena. On mahdollista, että näillä kahdella Aasian maalla on jo kaikki ydinaseen rakennusosat valmiina kuin avaamattomat Lego-paketit hyllyllä odottamassa.

Kuriositeettina voidaan mainita, että Etelä-Afrikka valmisti 1980-luvulla kuusi uraaniräjähdetä, jokaisessa 55 kiloa aseluokan uraania (räjähdysteho 19 kilotonnia (TNT), mutta luopui niistä apartheid-hallinnon sortuessa vuonna 1991. Samalla Etelä-Afrikka liittyi ydinsulkusopimukseen ydinaseetomana valtiona ja oli keskeisesti mukana luomassa Afrikan ydinaseetonta vyöhykettä 1996 (Treaty of Pelindaba). YK:n ydinasekieltosopimukseen (Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons (TPNW) maa liittyi vuonna 2017.

Euroopan ydinaseet

Ranska on ollut aloitteellinen ja tehnyt ydinasepoliittisia eleitä joillekin liittolaisille, viimeksi Puolalle. Tiettyjä toiveita kohdistetaan siis Ranskaan, mutta samalla on syytä ymmärtää, että Ranska ei sitoudu muuhun kuin omien intressiensä puolustamiseen. Se ei lupaa ydinsateenvarjoa liittolaisille. Silti Ranskan strategiset ydinaseet – muunlaisia ydinaseita Ranskalla ei ole, presidentti **Emmanuel Macron** korosti linjapuheessaan maaliskuussa 2026 – ovat yhdessä Britannian vastaavien kykyjen kanssa Euroopalle välttämättömiä pelotteen elementtejä laajamittaista ydinsotaa vastaan.

Britannia ja Ranska jakavat keskenään tietoa siitä missä maiden strategiset ohjussukellusveneet kulloinkin liikkuvat. Mutta Ranska ei valitettavasti tee mitään kovin konkreettista Venäjän taktisten ydinaseiden uhan hallitsemiseksi.

Ranskan doktriiniin kuuluu, että ydinaseiden käyttöä voidaan harkita vain, jos sotilaallinen konflikti on kärjistynyt pisteeseen, jossa Ranskan olemassaolo tai sen ensisijaiset, julkistamattomat kan-

R. NICOLAS-NELSON / FRENCH AIR FORCE

Rafale -hävittäjä voidaan varustaa myös ydinohjuksilla.

salliset edut ovat suoraan uhattuina. Tässä tapauksessa yksi ydinasevaroituskaukua voidaan ampua palauttamaan pelote ja saamaan vihollinen keskeyttämään hyökkäyksensä Ranskaa vastaan. Uusia varoituskaukua ei tule. Ellei vihollinen taivu, seuraava askel olisi ydinaseiden laajamittainen käyttö.

Ranskan doktriini on läheistä sukua Naton 1950-luvun massiivisen kostoiskun (Massive Retaliation) doktriinille, jonka liittokunta korvasi vuonna 1967 joustavan vastauksen (Flexible Response) doktriinilla.

Ranskalla on kaksi Rafale-hävittäjälaivuetta strategisessa ydinase-roolissa, varustettuina nopeilla ja räjähdysteholtaan voimakkailla risteilyohjuksilla. Asiantuntijat uskovat, että Ranskan ilmavoimien roolina on sodan kriittisessä eskaloinnin vaiheessa suorittaa edellä mainittu varoituskaukua.

Ranska neuvottelee parhaillaan useiden Euroopan maiden kanssa mahdollisuudesta siihen, että ydinasetehtävissä olevat hävittäjät saisivat käyttää liittolaistensa aluetta ja ilmatilaa kriisitilanteessa koneiden selviytymiskyvyn parantamiseksi. On huomattu, kuinka tehokas Suomen ja Ruotsin ilmavoimien operatiivinen hajauttamisen konsepti on.

Se, että ydinaseistetut ranskalaiset tai muut liittoutuneiden hävittäjät saattavat jonain päivänä toimia Suomen maaperältä, on teoriassa mahdollista. Se ei kuitenkaan tarkoita, että Ranska olisi sijoittamassa ydinaseitaan varastoitavaksi ainakaan Suomeen. Jos jokin länsimaa haluaisi, että sen ydinaseil-

la varustetut taistelukoneet voisivat käyttää Suomen lentokenttäverkostoa, maantietukikohtia tai ilmatilaa, sota olisi jo alkanut. Sellaisessa tapauksessa näyttää selvältä, että sen maan ydinaseiden turvallisuudesta vastaavat erikoisjoukot saapuisivat myös vartiointi- ja suojaustoimiin.

Jos Saksa ja Ranska puolestaan, vastoin odotuksia, sopisivat ydinaseiden sijoittamisesta Saksaan, ne jäisivät kuitenkin tiukasti Ranskan hallintaan.

Kylmän sodan päättymisestä lähtien taktisia ydinaseita on käytännössä pidetty varastoituina erityisiin tiukasti vartiointeihin ydinasevarastoihin. Tämä on ollut sekä Venäjän että länsimaiden käytän-

tö. Ydinaseharjoituksissa, joihin myös Suomi osallistuu, ei käytetä oikeita ydinaseita vaan niitä kuvaavia näköiskappaleita.

Odotuksia Iso-Britannialle?

Jos Ranskan osuus Venäjän ”eskaloi voittaakseen” -doktriinin mitätöimiseksi jää vähäiseksi, Britannialta voisi sen sijaan tulla merkittävä tekijä. JEF-maiden (Joint Expeditionary Force) johtavana maana sille olisi tarjolla korostunut rooli eurooppalaisen ydinpelotteen rakentajana. Se kuitenkin edellyttäisi Britannialta rohkeaa johtajuutta ja merkittävää poliittista ja taloudellista tukea muilta JEF-mailta. Tukea antaville liittolaisille Britannia ehkä voisi Naton sisällä tarjota Yhdysvaltain kaltaisia ”nuclear sharing” -järjestelyjä. Varsinaiset ydinaseet voitaisiin silti pitää Britannian tukikohtien varastoissa.

Britanniassa oli kylmän sodan aikana noin 500 ydinasetta, jotka tukivat Yhdysvaltoja osana Naton ydinpelotetta. Viimeinen brittien taktinen ydinase oli 1990-luvun lopulla käytöstä poistettu ydinpommi WE-177. Näitä pommeja valmistettiin yhteensä noin 300 kappaletta.

Jos niiden taktisia ydinkärkiä palautettaisiin päivitettyinä ilmavoimien moderniin risteilyohjukseseen, siitä muodostuisi varteentotettava vastapaino Venäjän uhkaa vastaan. Suorituskykyero Yhdysvaltain vapaasti putoavaan B61-12-pommiin olisi huo-

mattavan suuri, kun risteilyohjuksen kantama olisi vähintään 1000 kilometrin luokkaa.

WE-177-pommi oli rakenteeltaan melko yksinkertainen fissiopommi, jonka perusversion räjähdystehospektri (0,1–10 kilotonnia (TNT) sopisi hyvin täyttämään aukkoa Venäjää vastaan. (Toisen, hieman isomman WE-177-pommin räjähdysteho oli noin 400 kilotonnia (TNT). Hintakaan tuskin olisi päättä huimaava. Yhdysvaltain viimeisimmän ydinpommin modernisoinnin kokonaisbudjetti, mukaan luettuna 400 pommin tuotanto, oli noin 10 miljardia dollaria eli Suomen F-35-hankinnan mittaluokkaa.

Britannian ydinpeloteroolin kasvattaminen olisi myös sovitettavissa sen rooliin yhtenä virallisista ydinasevaltioista ja NPT-sopimuksen jäsenenä. Muissa mahdollisissa eurooppalaisissa kuvioissa ydinsulkusopimus NPT olisi suoraan uhattuna.

Euroopalle enemmän vastuuta

Euroopan ottaessa enemmän vastuuta turvallisuudestaan Natossa suhteessa Yhdysvaltioihin – ”burden sharing” on muuttunut ”burden shifting” -kaltaiseksi järjestelyksi – ydinasepelotteen tulee olla sen osana. Eurooppa ei suinkaan ole niin kyvytön nostamaan itseään pystyyn tässä asiassa. Kylmän sodan lopussa Ranskalla oli noin 540 ja Britannialla noin 500 eli yhteensä yli 1000 ydinasetta käytössään. Tuskin voidaan sallia, että se mikä vielä 1990-luvun alussa oli tosiaasia, olisi utopiaa tultaessa 2030-luvulle. Ryhdistäytymistä voidaan pitää yhtenä ehtona Euroopan uskottavuudelle turvallisuuden tuottajana. Se tehtäisiin liittokunnan hyväksi, ei Yhdysvaltoja vastaan.

Asevalvonta ja aseriisunta ja erityisesti ydinaseita koskeva osuus ovat nyt vastatuulella. Rauhaliikkeissä kärsivällisyyttä on koeteltu, kun ydinaseriisunta ei etene, vaan näyttäisi ottavan takaa-askeleita. Venäjän toteuttamien toimien ja uhkausten vuoksi vaatimukset yleisestä ja täydellisestä ydinaseriisunnasta eivät kuitenkaan johtaisi toivottuun tulokseen, vaan olisimme entistäkin avuttomampia.

Ydinaseriisunnassa otettiin hurjia askeleita 1990-luvulta alkaen. Arsenaalit vähenivät noin 60 000 ydinkärjen verran. On syytä muistaa, että Neuvostoliiton viimeinen presidentti

Mihail Gorbatshev tavoitteli vilpittömästi, joskin utopistisesti, ydinaseetonta maailmaa saavutettavaksi ennen vuotta 2000. Hän sai vastakainakua presidentti **Ronald Reaganilta** ja tämän hallinnon avainhenkilöiltä vielä 2010-luvun alussa Global Zero -hankkeen yhteydessä, kun yritettiin saada myös taktiset ydinaseet Venäjän ja Yhdysvaltain neuvottelujen piiriin. Putinin Venäjä vastusti tätä hanketta jyrkästi. Venäjän johtajat kysyivät retorisesti itseltään mitä Venäjä olisi ilman ydinaseita.

Ydinaseiden vähentämisen alkuun voidaan taas päästä jonain päivänä, kun johtavat ydinasevallat, joihin nyt kuuluu myös Kiina, sopivat tasapainoisesta ja rauhanomaisesta rinnakkaiselosta. Historia osoittaa, että asevalvonnan näkymät paranevat dramaattisesti sellaisessa poliittisessä ympäristössä. ■

Suuntaa tien päälle Hertz-autolla

Hertz on Upseeriliiton yhteistyökumppani. Hyödynnä lyhytaikaisen autonvuokrauksen jäsenetuhinnat.

Saat hyvän tarjouksen vuokra-autosta ilmoittamalla jäsennumerosi Hertz Varauspalveluun.

Varaukset: Hertz Varauspalvelu, puh. 0200 11 22 33 (ma-pe klo 8.00 - 16.00, 0,99 EUR/min+pvm/mpm)

Lisätiedot www.upseeriliitto.fi

Itämeren kaapelirikot

Oliko kohteena Baltian energiaverkko?

Yli 95 prosenttia kansainvälisestä dataliikenteestä, mukaan lukien internet-data ja televiestintä, kulkevat merenalaisia valokuitukaapeleita pitkin. Merenalaiset sähkönsiirtokaapelit ovat välttämättömiä maailmanlaajuisille sähköverkkojen yhteen liittämiseksi, merellä tuotettavalle uusiutuvalla energialle sekä sähkön toimittamiselle saarille ja syrjäisille rannikkoalueille.

Suomenlahden merivartioston vartiolaiva Turva saattaa Eagle S säiliöalusta pois Suomen aluevesiltä Porvoossa 2. maaliskuuta 2025.

TEKSTI **JUHA RATINEN**

Sotilasprofessori, Maanpuolustuskorkeakoulu.

MATTI PURANEN

Apulaisprofessori, Maanpuolustuskorkeakoulu.

Pian Suomen Nato-jäsenyyden jälkeen Itämeren pohjassa sijaitsevaa energiainfrastruktuuria mookaroiitiin useamman kerran kauppa-alusten ankkureilla. Kolmesta mediassa eniten esillä olleesta tapauksesta ensimmäisen aiheutti Hongkongiin rekisteröity konttialus Newnew Polarbear lokakuussa 2023, keskimmäisen niin ikään kiinalaisomisteinen Yi Peng 3, ja viimeisimpänä ankkuria raahasi Cookin saarille rekisteröity öljytankkeri Eagle-S joulukuussa 2024. Lisäksi joulukuussa 2025 Pietarista matkaan lähtenyt Fitburg vaurioitti ankkurillaan tietoliikennekaapeleita Suomen ja Viron välillä, mutta vauriot jäivät vähäisiksi.

Vaikka tapahtumista on ehtinyt jo kulua aikaa, ovat alukset pysyneet otsikoissa käynnissä olevien oikeudenkäyntien vuoksi. Newnew Polarbearin mannerkiinalaista kapteenia syytetään vahingon-teosta Hongkongissa, kun taas Eagle-S -aluksen oikeudenkäyntiä on käyty Helsingissä.

Eagle-S:n kapteeni on vedonnut huonoon merimiestaitoon tai vikaantuneeseen ankkuriin, Kiinan viranomaisten mukaan Newnew Polarbearin tapauksessa kyseessä oli niin ikään myrskyisen sään aiheuttama onnettomuus. Tapausten toistuvuus ja samankaltaisuus herättävät kuitenkin vahvoja epäilyksiä valtiollisesta hybridivaikuttamisesta. Vaikka analyysimme voi osoittautua myöhemmin vaatimattomaksi, voi ilmiötä ja sen taustalla piileviä toimijoita ja motiiveja yrittää pohtia perinteisenä sala-

Baltian ja Suomen sekä Ruotsin väliset energiansiirtoyhteydet.

poliisimysteerinä, jossa on pääepäilty, motiivi sekä rikoksen tekotapa.

Tekotapa on varsin selvä, ja vaikka kaksi aluksista seilasi Kiinan lipun alla, löytyy tapauksille nopeasti myös varsin selkeä pääepäily: Venäjällä on vahva intressi aiheuttaa pelkoa ja epäjärjestyä lähimpien Nato-naapuriensa keskuudessa. Kuitenkin mahdollinen, puhdasta kaaoksen lietsontaa tarkempi motiivi alkaa hahmottua venyttämällä hieman aikaperspektiiviä ja asettamalla tapahtumia ajanalle. Sen ydin on hyvin saattanut liittyä Baltian maiden energiahuoltovarmuuden horjuttamiseen.

Baltia ja Venäjän sähköverkko

Tapausten taustoittamiseksi on syytä palata vuoteen 2017, jolloin Baltian maat ilmaisivat halunsa irtautua Neuvostoliiton aikaisesta sähköverkosta, Brell-verkosta. Syytkin olivat selvät. Venäjä pystyi

horjuttamaan Baltian Nato-maiden sähköverkon vakautta ja sen avulla käytännössä kontrolloi sähkön virtausta alueella. Oli selvää, että Baltian maat halusivat Krimin valtauksen jälkeisessä kiristyneessä geopoliittisessa ilmapiirissä päästä eroon tällaisesta vaarallisesta riippuvuudesta.

Reilun kolmen vuoden päästä – Keväällä 2021 – Baltian maiden osalta alettiin olla valmiita. Sähköä siirtyi Suomen ja Viron välillä kahdella siirtoyhteydellä, Estlink 1 ja 2. Muuta energian saantia oli mahdollista vahvistaa Balticconnector-kaasuputken avulla, joka oli valmistunut joulukuun 2019 Inkoon ja Paldiskin välille.

Baltian energiaturvallisuutta vahvisti myös Ruotsin ja Liettuan välille vuonna 2015 valmistunut NordBalt -sähkönsiirtoyhteys, joka kulkee Gotlannin eteläpuolitse, sekä LitPol-link, joka yhdistää Liettuan Puolaan. Rakenteilla on lisäksi Harmony Link -merikaapeli, niin ikään Liettuasta Puolaan.

Venäjää Baltian karkaaminen sen etupiiristä oli harmittanut jo sähköverkosta irtautumisen lanseeraamisesta asti. Samaan aikaan myös asetelma muuttui, kun Venäjän hyökkäys Ukrainaan helmikuussa 2022 muutti Krimin miehittämisestä käynnistyneen konfliktin yhä kuumemmaksi.

Baltian maat ja Suomi tuomitsivat Venäjän hyökkäyksen ja liittyvät yhä tiiviimmin lännen pakote-rintamaan. Hyökkäyksen seurauksena Suomi irtautui Venäjän kaasuntoimituksista ja varmisti omaa ja samalla Viron energiansaantia vuokraamalla nesteytettyä maakaasua varastoimaan kykenevän suuren LNG-aluksen (Liquefied Natural Gas). Alus parkkeerattiin vuoden 2022 joulukuun lopussa Inkooseen ja liitettiin Balticconnector-putken Suomen puoleiseen rantaan.

Säpinää Itämerellä

8. lokakuuta 2023 alkoi tapahtua. Kiinalaisen Newnew Polarbear -konttialuksen ankkuri osui Baltic-

connector-kaasuputken ja useisiin tietoliikennekaapeleihin Suomenlahdella. Samalla kaasunsiirtoyhteys Viroon katkesi.

Kaasuputken katkeamisen vaikutukset olivat siinänsä vähäiset. Kiina myönsi myöhemmin nieleskellen syyllisyytensä ja putkikin saatiin korjattua seuraavana keväänä kylmimpien ilmojen lämmettyä. Suomenlahden rantavaltiot jäivät tuolloin aprikoimaan, olisiko kyseessä sittenkin ollut puhdas vahinko.

Vuotta myöhemmin meillä vähemmälle huomiolle jäänyt Yi Peng 3 -aluksen ankkurin raahaus Gotlannin eteläpuolella vaurioitti kahta tietoliikennekaapelia Suomen ja Saksan sekä Ruotsin ja Liettuan välillä. Liettuan ja Ruotsin yhdistävä Norbalt-sähkökaapeli jäi kuitenkin ehjäksi.

Vain kuukautta myöhemmin – joulupäivänä 2024 – Suomenlahdella koettiin toinen kymmenien kilometrien ankkurin raahaus: Eagle-S aluksen ankkurilla saatiin poikki Eastlink 2 -sähkökaapeli ja neljä tietoliikennekaapelia. Eastlink 1 -sähkökaapeli jäi

Modular vehicular wideband HF radio for vehicles and mobile platforms

CNHF Vehicular is a modular vehicular wideband HF radio system designed for military vehicles, mobile platforms, and fixed deployments.

Built around the proven CNHF Manpack transceiver, it delivers independent long-range communications that can be tailored to different platform needs.

Read more knl.fi

Kiinalaista Yi Peng 3 -rahtialusta epäiltiin ankkurin raahauksesta Gotlannin eteläpuolella. Tanskan merivoimat pysäytti aluksen tarkastamista varten Kattegatissa.

ehjäksi nopean reagoinnin ja erinomaiseksi kehitetyn suomalaisen viranomaisyhteistyön myötä. Laiva ohjattiin Suomen aluevesille ja lisävahingot saatiin estettyä. Samoin tehtiin myös joulukuussa 2025 kaapeleita katkoneelle Fitburg-alukselle, jonka aiheuttamat tuhot ehtivät jäädä pieniksi.

Hybridioperaation vaiheet

Kun tuhoisimmista tapahtumista on nyt kulunut jo toista vuotta, on aika kysyä, mitä oikein tapahtui? Ja jos kyseessä todella oli hybridioperaatio, kuka oli sen takana ja mitkä olivat operaation tavoitteet?

Mikäli kyseessä oli koordinoitu hybridioperaatio, on sen ensisijaisena kohteena voinut olla Itämeren energiainfrastruktuuri. Newnew Polarbearin aiheuttama kaasuputken katkaisu voidaan nähdä eräänlaisena operaation testausvaiheena, jonka onnistuminen antoi varmuuden jatkotoimien kan-

nattavuudesta; ankkuria raahaamalla matalalla Suomenlahdella oli mahdollista aiheuttaa vakavia ongelmia. Samalla energian välittämistä Vieroon saatiin järkytettyä, vaikka vaikutukset jäivätkin lopulta pieniksi.

Sähköt poikki?

Operaation toisessa vaiheessa pyrittiin varsinaisen vaikutuksen aikaansaamiseen. Sen tavoitteena oli luultavimmin katkaista kolme sähkönsiirtoyhteyttä pohjoismaista Baltian maihin: Yi Peng -aluksen kohteena oli Ruotsista tuleva NordBal-yhteys, kun taas Eagle-S pyrki naaraamaan ankkurillaan molemmat Estlink-kaapelit.

Operaatio kuitenkin epäonnistui, sillä vain yksi siirtoyhteys (Estlink 2) saatiin poikki. Siirtokapasiteetti Baltiaan jäi riittäväksi yhdessä Puolasta suunnasta tulevan sähkönsyötön kanssa, ja ke-

vätauringon jo lämmittäessä Baltian maat uskal-sivat katkaista yhteydet Venäjän Brel-sähköverk-koon helmikuun 7. 2025.

Jos kyseessä on ollut Venäjän ”orkestroima” ko-konaisuus, osoittaa se kuinka pitkälle meneviä, pit-käaikaisia ja suunnitelmallisia hybridioperaatioita Venäjä on valmis tekemään. Operaatioon näyttää tämän yksinkertaistuksen perusteella kuuluneen suunnittelu-, testaus- ja toteutusvaihe, minkä vuoksi sinällään oudolta tuntuva yksittäinen tapahtuma saattaa olla osa laajempaa kokonaisuutta. Hybridioperaatioiden tunnistaminen jo testausvaiheessa onkin erityisen tärkeää.

Millä tavoin Kiina on mukana juonessa?

Salapoliisimysteerin kannalta epäselväksi jää lähinnä Kiinan osuus tapahtumiin, sillä kaksi ope-raatioissa hyödynnetyistä aluksista oli kiinalaisessa omistuksessa, ja Newnew Polar Bear kuului maiden

pian Ukrainan sodan jälkeen solmitun, arktista men-renkulkua vahvistavan yhteishankkeen alaisuuteen. Kiinan tiedetään lisäksi hyödyntäneen samanlaista menetelmää lähimerilläään esimerkiksi taiwanilaisen infrastruktuurin tuhoamiseksi.

Vaikka Kiinan johdolla voisi hyvinkin olla intressi ”näpäyttää” Itämeren uusia Nato-maita tai osoittaa tukeaan ”rajattomalle kumppanilleen”, Venäjälle, on sen suora osallistumien operaatioon epätodennäköinen.

Lienee kuitenkin mahdollista, että toiminnalle olisi annettu niin sanottu hiljainen hyväksyntä, tai kiinalaisalusten miehistö on toiminut yhteistyössä venäläisten toimijoiden kanssa palkkiota vastaan. Tässäkin suhteessa tapahtumien tarkemmat yksi-tyiskohdat peittyvät hybridisodankäynnin sumuun, kuten tarkoitus onkin; hybridioperaatioiden päätavoitteena, kun on aiheuttaa epätietoisuutta ja sekoittaa vastustajan jo valmiiksi haurasta tilanne-kuvaa. ■

Andermanin tuhka

TEKSTI OHTO MANNINEN

Puoli vuosisataa sitten, muistaakseni vuonna 1972, olin aloittamassa Suomen marsalkka Mannerheimin kotona Kaivopuistossa häneltä jääneen arkiston kartoittamista ja järjestämistä. Kellarikerroksessa olleen ison seinäkaapin oven avattuani astuin askeleen sisään, mutta jalkani kolahtaessa kovaan metalliin pysähdyin.

Vieressä olleet kaksi daamia, marsalkan kodinhoitaja ja palvelijatar huudahtivat: "Andermanin tuhka". Laatikon koko oli noin 30 x 40 x 60 cm.

VÄHITELLEN TARINA ALKOI HAHMOTTUA. Sotamarsalkan hevonen **Anderman** oli jo siirtynyt eläkkeelle kesällä 1939. Viipurin paraatissa elokuun sotaharjoitusten päätyttyä marsalkan ratsuna oli Ruotsista hankittu **Käthy (Kate)**, joka sitten jatkosodan aikana majaili Mikkelissä.

Syksyllä 1939 Anderman menehtyi. Sotamarsalkka halusi, että se täytettynä tulisi Eläinmuseon näyttelyyn. Olihan Tukholmassa näytteillä Kustaa II Aadolfin hevonen ja maailmalla muitakin esimerkkejä. Talvisodan alkaessa Andermanin nahka evakuoitiin turvaan. Neuvostopommikoneiden yksi pommisarja putosikin linjalle Hietalahden torilta lähelle Eläinmuseota, aiheuttamatta sille tuhoa.

Talvisodan päätyttyä huomattiin, että nahka oli evakossa kärsinyt vaurioita, joten sen täyttäminen ei onnistuisi. Niinpä se tuhkattiin ja toimitettiin peltilaatikossa Kaivopuistoon Mannerheimin asunon kellariin. On todennäköistä, että marsalkalle ei asiasta kerrottu.

Kun jalkani oli sitten kolmen vuosikymmenen kuluttua kolahtanut laatikkoon, Andermanin tuhka haudattiin Mannerheimin Kirkniemen kartanon edustan puistoalueelle, muistamani mukaan kartanon pääovelle johtavan tien vasemmalle puolelle (noin kymmenen metrin päähän). Mahdollisesta myöhemmästä siirrosta, esimerkiksi marsalkan lapsuudenkotiin Louhisaareen, minulla ei ole tietoa.

Sotamarsalkka C.G.E. Mannerheim ratsastamassa Käthyllä.

Aikanaan Käthy seurasi everstiluutnantti Lars Rönquistin mukana Mannerheimin hautausmaalla sen lähtiessä Suurkirkolta (Tuomiokirkolta) kohti Hietaniemeä.

Juha-Antero Puistola
Komentaja (evp)

Smaugin autioittama maa

Lähi-idän leimahdus saattaa viedä huomiomme, mutta samaan aikaan Venäjän kyvyttömyys päättää niin kutsuttu erikoisoperaatio näyttävään läpimurtoon ja Ukrainan ehdottomaan antautumiseen alkaa olla tuskallisen selvää Kremlin optimisteillekin. Sota ei ole edennyt suunnitelmien mukaan, eikä nopeaa ratkaisua ole näköpiirissä.

Kekseliäänä hyökkääjänä Venäjä näyttääkin siirtyneen strategiaan, jossa ei enää pyritä mahdollimaan sotilaalliseen voittoon, vaan Ukrainan murjotukseen elinkelvottomaksi – poliittisesti, logistisesti ja yhteiskunnallisesti hallitsemattomaksi.

Ajatus tuo väistämättä mieleeni *Smaugin*. Lohikäärmeen tulimyrskyn päämääränä ei ollut valtaaminen, pitäminen tai rakentaminen. Sen tarkoitus oli autioittaa maa ja vartioida raunioita. Smaug ei hallitse Keski-Maata, vaan tekee elämästä mahdollonta ja jää luolaansa tuhoamansa maiseman ympäröimänä.

Venäläisessä sotataidossa ei vielä ole virallista Smaug-doktriinia, mutta toimintatapa on omaksuttu ilman ohjesääntöä. Tai saattaahan olla, että Batu-kaani jätti jonkin käyttökelpoisen manuaalin Moskovaan.

Vertaus Smaugiin ei ole vain kirjallinen, vaan myös sotateoreettinen. Jo 1920-luvulla **Giulio Douhet** uskoi, että sodan ratkaisu ei löydy rintamalta vaan yhteiskunnan kestokyvystä. Hänen ilmastrategiansa ydin oli yksinkertainen ja kylmä: iske kaupunkiin, infrastruktuuriin ja siviilielämään, murra moraalit ja pakota vastustaja poliittiseen antautumiseen ilman ratkaisevaa maaoperaatiota.

Venäjän nykyinen strateginen toiminta Ukrainassa muistuttaa enemmän Douhet'n ja Smaugin yhteistä ajatusmaailmaa kuin klassista sotataidetta. Tarjoituksena ei ole niinkään voittoa taistelukentällä, vaan tehdä maasta elinkelvoton, jotta vastarinta menettää merkityksensä.

Ero on siinä, että Douhet uskoi tämän tuottavan nopean ratkaisun – historia ja Ukraina viittaavat siihen, että Smaugin tie synnyttää ennemmin pitkäkestoisia vihaa kuin alistumista.

Tällä hetkellä vaikuttaa siltä, että Venäjän ponnistelut Ukrainan purkamiseksi muuttuvat aiempaa systemaattisemmiksi. Kaikki, mikä mahdollistaa valtion arjen ja puolustusteollisuuden toiminnan, luokitellaan maaleiksi. Logistinen hermosto – erityisesti rautatieverkko – näyttäytyy luonnollisena kohteena, kun tulenjohtokomentaja miettii seuraavia askyjään.

Venäjän oma tuotantokyky riittää Smaug-strategian noudattamiseen. Avoimeksi jää kuitenkin se, murtuuko ukrainalaisten henkinen kestokyky, vaikka maa heidän ympärillään autioituu.

Tähän kohtaan seis. Maan ei ole pakko autioitua. Me voimme auttaa Ukrainaa ja jättää Venäjän rimpuilemaan omineen. Pakotteita ei pidä höllentää piirunkaan vertaa ennen kuin sota on paitsi päättynyt myös oikeudellisesti käsitelty. Samoin Ukrainan tuen on jatkuttava siten, ettei rintama tai yhteiskunta romahda ennen oikeudenmukaisen rauhan mahdollisuutta.

Siihen rauhaan kuuluu myös opetus siitä, ettei hyökkäyssota ole kannattavaa politiikkaa. Smaugin vartioimat rauniot eivät ole voitto, vaan varoitus. ■

TEKSTI **JYRI KOSOLA**
Insinöörieversti (evp)

Droonisodan kymmenen käskyä

Raatun kymmenen käskyä ovat Toisessa Mooseksen kirjassa kuvatut keskeiset eettiset ja uskonnolliset ohjeet kansalaisille. Niiden tarkoitus oli opastaa ihmistä hyvään elämään, lähimmäisen kunnioittamiseen ja oikeudenmukaisuuteen. Ja hieman pragmaattisemmin; saada ihmiset lepöpäivänä miettimään syntyjä syviä ja koontumaan kuulemaan ohjeita. Sääntöjen avulla saatettiin välttää eripuraa omien joukossa ja resursien kuluttamista sisäisiin nahinoihin, sekä yhdistää kansa ulkoisia vihollisia vastaan.

Moni ei ehkä tule ajatelleeksi, että kymmenen käskyä eivät kiellä sotimista, sodassa tappamista tai sotasaaliin ottamista. Tappamisen kielto koskee murhaamista, ei sodassa käytettävää väkivaltaa. Käskyt suojelevat omaa yhteisöä repiviltä sisäisiltä riidoilta: ei murhaa, ei aviorikosta, ei varkautta, ei vääriä todistusta, ei kaverin puolison himoitsemista.

Droonisota ei ole vain uuden teknologian hyödyntämistä, vaan kokonainen sodankäynnin uusi logiikka. Se muuttaa sen, mitä taistelukentällä nä-

dään, miten siellä liikutaan, selvittää ja kuullaan. Se muuttaa myös sodan ajattelun rakenteen: missä on etulinja, mikä on keskipiste, mikä on vaikutus ja mikä on suoja. Mitä ohjeita pitäisi antaa, jotta pärjäisi tulevaisuuden taistelukentällä?

Nimesin nämä drooniajan ”kymmenen käskyä” kymmeneksi periaatteeksi, sillä käsky tulkitaan usein liian kirjaimellisesti, mutta periaate antaa enemmän soveltamisvapauksia.

DROONISODAN ENSIMMÄINEN PERIAATE on, että näkeminen on kaikkein kriittisintä ja olemassaolon jatkumisen edellytys.. Taistelukenttä, jota ei nähdä, on taistelukenttä, jota ei voi hallita. Droonit tekevät näkyväksi sen, mikä ennen oli piilossa: liikkeet, ryhmitykset, huollon, tulasemat, komentopaikat ja jopa yksittäisen taistelijan. Näkeminen ei ole enää harvojen tiedustelujärjestelmien etuoikeus, vaan jokaisen joukkueen ja jokaisen tuliyksikön perusoikeus. Droonit ovat taistelukentän aistit, ja ilman aisteja ei ole toimintaa.

ENGINEERED FOR EXCELLENCE DEPLOYED WITH EASE

WWW.CONLOG.FI

TOINEN periaate on, että sähkömagneettisen spektrin hallinta on uusi ilmaherruus. Dronit näkevät, viestivät ja vaikuttavat sähkömagneettisessa spektrissä. Ne ovat riippuvaisia datalinkeistä, ohjauskanavista ja sensorien välittämästä tiedosta. Jos spektri menetetään, dronit kuolevat – tai muuttuvat vastustajan työkaluiksi. Spektrinhallinta on droonisodan todellinen ilmaherruus: se, joka hallitsee spektriä, hallitsee drooneja; ja se, joka hallitsee drooneja, hallitsee taistelulenttää. Elektroninen sodankäynti on nousut samaan asemaan kuin tykistö oli 1900-luvulla.

KOLMAS periaate on, että massa voittaa yksittäisen suorituskyvyn. Droonisodassa ei voita se, jolla on paras droni, vaan se, jolla on eniten riittävän hyviä drooneja. Halpa, yksinkertainen ja kertakäyttöinen droni, jota voidaan tuottaa tuhansia, on arvokkaampi kuin kallis, monimutkainen ja harvinainen järjestelmä. Tämä muuttaa sodankäynnin talouden: dronit ovat kulutustavaraa, eivät pääomaa. Niiden arvo ei ole niiden elinkaari, vaan niiden vaikutus ennen tuhoutumista.

NELJÄS periaate on, että keskittäminen johtaa kuolemaan. Dronit tekevät massakeskittymät hengenvaarallisiksi. Jokainen tiivis ryhmittäminen on helppo maali, jokainen pysähtynyt kolonna on tuomittu, jokainen staattinen komentopaikka on vain odotamassa droonien hyökkäystä. Hajautus ei ole enää taktiikka, vaan selviytymisen ehto. Hajautetut joukot, hajautetut sensorit ja hajautetut johtamispaikat muodostavat verkon, jota on vaikea lamauttaa.

VIIDES periaate on rytmi. Droonisodassa ei voita se, joka iskee kovimmin, vaan se, joka iskee nopeimmin. Rytmityöntä syntyy siitä, että havainto muuttuu päätökseksi ja päätös vaikutukseksi nopeammin kuin vastustaja ehtii reagoida. Tämä on Boydin OODA-silmukan koneellinen muoto: dronit nopeuttavat omaa silmukkaa ja hidastavat vastustajan silmukkaa. Rytmityöntä on droonisodassa sama kuin aloitteen menetyks – ja aloitteen menetyks on usein sama kuin tappio.

KUODES periaate on, että dronit ovat kulutustavaraa. Niitä ei ole tarkoitettu kestäväksi, vaan vaikuttamaan. Tämä muuttaa koko logistiikan logiikan: droonisodassa huolto ei ole vain polttoainetta ja ammuksia, vaan enemmänkin uusia drooneja, akkuja, antennia, varaosia ja ohjelmistopäivityksiä.

SEITSEMÄS periaate on, että jokainen droni on sensorin ja efektorin yhdistelmä. Dronit eivät ole vain tiedusteluvälineitä tai iskujärjestelmiä, vaan molempia yhtä aikaa. Ne voivat havaita, paikantaa, seurata, häiritä, iskeä ja korjata tulta. Ne ovat verkon solmuja, jotka yhdistävät havainnon ja vaikutuksen ilman välikäsiä. Tämä tekee drooneista uudenlaisen tulenkäytön välineen: ne eivät vain näytä maalia, vaan voivat itse olla maaliin vaikuttava väline.

KAHDEKSAS periaate on, että droonisodan logistiikka on ohjelmistoa. Dronien suorituskyky riippuu yhtä paljon koodista kuin raudasta. Päivitykset, signaalinkäsittely, RF-optimointi ja tekoälymallit ovat yhtä tärkeitä – elleivät jopa tärkeämpiä – kuin akut ja potkurit. Droonisota on jatkuvan kehityksen sotaa: se, joka päivittää nopeammin, voittaa.

YHDEKSÄS periaate on, että droonien torjunta on yhtä tärkeää kuin droonien käyttö. Droonisodassa hyökkäys ja puolustus ovat symmetrisiä. Jokainen droni on uhka, ja jokainen droni on torjuttavissa. Elektroninen sodankäynti, fyysiset torjuntajärjestelmät, passiiviset sensorit, naamiointi ja liike muodostavat droonipuolustuksen perustan. Dronien torjunta ei ole erillinen suorituskyky, vaan osa jokaisen joukon arkea.

KYMMENES periaate on, että droonisota on päätöksentekosotaa. Dronit eivät voita sotaa, mutta ne voittavat päätöksentekosilmukoita. Ne nopeuttavat omaa päätöksentekoa ja hidastavat vastustajan päätöksentekoa. Ne murtavat vastustajan orientaation ja pakottavat hänet reagoimaan. Droonisota on siis rytmin, orientaation ja verkon hallintaa – ei pelkkää lentämistä ja iskemistä.

NÄMÄ PERIAATTEET muodostavat droonisodan uuden fysiikan. Ne eivät ole teknisiä yksityiskohtia, vaan strategisia ja operatiivisia totuuksia, jotka määrittävät, miten taistelulenttää toimii.

Ne selittävät, miksi Ukraina on muuttanut sodankäynnin logiikkaa, miksi perinteiset doktriinit murenevat ja miksi tulevaisuuden armeijat eivät voi enää rakentua massan, tulivoiman ja liikkeen varaan.

Droonisota ei ole tulevaisuutta – se on nykyhetki. Ja se muuttaa kaiken, mitä sodasta on tähän asti ajateltu. ■

Evp-seminaari Tallinnassa

UPSEERILIITON EVP-TYÖRYHMÄN järjestämä kaikkien osastojen evp-yhteyshenkilöille tarkoitettu *EVP-seminaari 2026* järjestettiin Katajanokalla ja Tallinnassa 27.–28.5.2026.

ENSIMMÄISENÄ PÄIVÄNÄ ohjelmassa olivat perinteisesti Upseeriliiton ajankohtaiset asiat ja mielenkiintoiset esitykset Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen edustajilta. Teemoina muun

muassa lähialuekatsaus puolustuksesta ja rajalta, Puolustusvoimat osana Natoa ja eläkeuudistuksen vaikutukset (PV ja RVL).

Seminaari jatkui Tallinnassa vielä iltaan asti Kadettikunnan ajankohtaiskatsauksella, Mars & Mercury Circlen esittelyllä ja osastojen ajankohtaisilla asioilla sekä päivällisellä Viru-hotellissa.

SEURAAVANA PÄIVÄNÄ Suomen suurlähetystössä kuultiin esityk-

set edustuston päällikkö **Vesa Vasaralta**, puolustusasiamies **Heikki Lammiselta**, Rajavartiolaitoksen yhteyshenkilö **Jim Kuusimäeltä**.

Viron puolustusvoimien esitellystä vastasi everstiluutnantti (evp) **Toomas Uustal**.

Matka oli saadun palautteen perusteella onnistunut kokonaisuus ja evp-upseerikollegoiden kanssa oli mukava viettää aikaa laivamatkallakin.

MARKO VARAMA

Edustuston päällikkö Vesa Vasara kertoi tilanteesta Virossa ja Baltian alueella.

Sää oli kesäisessä Tallinnassa seminaariin osallistujille suosiollinen.

Upseerifilatelistien yhdistys päätti toimintansa

UPSEERIFILATELISTIT RY piti viimeisen kokouksensa Katajanokan Kasinolla 11. maaliskuuta 2026. Samalla päättyi vuonna 1946 samassa paikassa alkanut postimerkkeilystä kiinnostuneiden upseerien yhdistystoiminta. Yhdistyksen jäsenistö koostui kaiken tyyppisistä upseereista ja heitä yhdisti yhteinen harrastus, sotilasarvoilla, siviilitehtävillä tai oppiarvoilla ei ollut merkitystä.

Jäsenistön määrän vähentyessä toimintaa ei ollut enää mielekästä jatkaa – taakse jäi 80 vuotta.

Yhdistys julkaisi Upseerifilatelisti -lehteä. Puheenjohtaja, kommodori Kai Varsio esitteli viimeisen numeron 146, joka julkaistiin 11.3.2026.

Joko varasit mökkiloman Kuusamosta?

KAUNIIN VAARAMAISEMAN KUPEESSA järvenrannalla Upseeriliiton lomamökit tarjoavat laadukasta majoitusta upseereille ja heidän perheilleen ja ystävilleen. Lokakylä on jäsenistön suuressa suosiossa ympäri vuoden ja tällä hetkellä meneillään oleva kesälomakausi alkaa olla vilkkaimmillaan.

Heinäkuussa mökit ovat vuodesta toiseen täysin varattuina, mutta Kuusamossa kesä jatkuu pitkälle elokuun puolelle, joten mökkiloma koulujen alettuaakin on mahdollista varata aikaa retkeilylle ja rentoutumiseen.

Konttaisenrannan majoitukset ovat vapaasti varattavissa nettikalenterista aina joulun ja vuodenvaihteen arvontaviikoille asti. Kesän ja syksyn vapaana olevat ajankohdat menevät hyvää vauhtia, joten klikkaa itsesi varauskalenterin äärelle!

KONTTAISENRANNASSA LAPSIPERHEET VIIHTYVÄT.

Vaikka täällä Koillismaalla on paljon upeita luontokohteita missä käydä, Rukan ja lähialueen palveluiden tarjontaa unohtamatta, niin ajan saa kulumaan mökkikylän pihapiirissäkin.

Pienen lapsen vanhempana ajatus Konttaisenrannan kaltaisesta mökkilomasta kuulostaa enemmän kuin hyvältä ja helpolta tavalta ottaa irtiotto arjen pyöryksestä ilman sen suurempia suunnitelmia.

Lasten päivät saa kulumaan uiden, suppaillen, kalastaen sekä hiekalla leikkien ja pelaten. Pihapiiristä löytyy iso hiekkaranta, laituri ja keinut, tulentekopaikka, grillikota sekä savustuskatos ja kaasugrilli. Lisäksi

käytössä on pallopelejä, polkupyöriä, kalastusvälineitä, veneitä ja sup-laudat. Karhunkierroksen reittikin kulkee ihan lähettyviltä.

RUKAN KESÄAKTIVITEETIT NYT EDULLISESTI Konttaisenrantaan majoittuville. Kesäkautena Rukalla toimii *Rukaranneke*, jolla pääsee moniin eri aktiviteetteihin. Kun varaat mökin Konttaisenrannalta, voit varata myös kesälippuja, joilla Rukarannekkeen voi lunastaa käyttöönsä. Kesälippuja on 10 kpl, joten varaa liput ajoissa!

ENTISTÄ PAREMMAT LÖYLYT LUVASSA rantasaunalla.

Toisen huoltorakennuksen eli rantasaunan remontti valmistuu juhannukseksi. Remontissa uusitaan saunat, pesutilat ja wc kokonaan, lattiat uusitaan kokoustilasta, takkahuoneesta sekä käytävältä.

Lisäksi kokoushuoneen sekä takkahuoneen kalusteita uusitaan. Remontilla saadaan saunoille pitkästi lisää käyttöikää sekä pinnat päivitettyä tähän päivään.

LOMA-KONTTAINEN KY hoitaa Konttaisenrannan mökkien varaukset, varausten muutokset, peruutukset ja laskutukset. Jos kalenteri näyttää haluamallasi ajalle vain varattuja mökkejä, ota meihin yhteyttä ja ilmoitamme peruuntuviista varauksista.

Loma-Konttainen Ky
0400-393756 (arkisin ma-pe klo 10.00-15.00)
asiakaspalvelu@loma-konttainen.fi

Konttaisenrannan jouluviikon ja uuden vuoden viikon arvontaan ilmoittautuminen

JOULUVIIKKO JA UUDEN VUODEN VIIKKO ovat erittäin suosittuja ja haluttuja ajankohtia lomailta liiton vapaa-ajankohteissa. Tämän vuoksi näille viikoille mökkien vuokraajat arvotaan.

KONTTASENRANNAN MÖKKIEN JOULUVIIKON JA UUDEN VUODEN VIIKON ARVONTAAN ILMOITTAUDUTAAN ELOKUUSSA.

Mökkivuokrausten arvontaan voi ilmoittautua yhdelle viikolle/lomakohde.

Valitse joko jouluviikko tai uuden vuoden viikko.

Arvonta-aikana mökkivarausta ei lyhennetä, vaan varaus tehdään koko arvotulle ajalle.

Mökkien jäsenhinnat löytyvät kotisivujen jäsenosiosta.

MÖKKIARVONTOIHIN ILMOITTAUDUTAAN SÄHKÖISILLÄ ILMOITTAUTUMISLINKEILLÄ, JOTKA LÖYTYVÄT UPSEERILIITON VERKKOSIVUILTA JÄSENOSIESTA.

Konttaisenrannan mökkien joulun ja uuden vuoden viikoilla vaihtopäivä on tänä vuonna TIISTAI.

Arvottavat ajankohdat ovat:

- jouluviikko: 22. – 29.12.2026 (tiistai – tiistai)
- uuden vuoden viikko: 29.12.2026 – 5.1.2027 (tiistai – tiistai)

KONTTASENRANNAN MÖKKIEN ARVONTA JA EDELLISEN VUODEN VOITTO

Mökkien arvonta toteutetaan siten, että edellisenä vuonna mökin saaneet ovat tänä vuonna mukana arvonnin toisella kierroksella. Tällä menettelyllä useampi jäsen saa mahdollisuuden päästä suosituilla viikoilla Konttaisenrantaan.

UPSEERILIITON YHTEYSTIEDOT

Puheenjohtaja

Valitaan 16.6.2026

Varapuheenjohtajat

evl Janne Rautakorpi
rautakorpi@upseeriliitto.fi
0299 800
maj Mika Vartiainen
vartiainen@upseeriliitto.fi
0299 800

Edunvalvontapäällikkö

maj Mika Ylönen
yloinen@upseeriliitto.fi
050 362 2884

Neuvottelupäällikkö

komkapt Kari Nousiainen
nousiainen@upseeriliitto.fi
040 827 1747

Pääluottamusmiehet (PV)

maj Tero Pynnönen
pynnonen@upseeriliitto.fi
0299 500 780

evl Petri Soppi
soppi@upseeriliitto.fi
0299 500 781

kaptl Markus Halme
halme@upseeriliitto.fi
0299 500 792

RVL:n pääluottamusmies

kapt Aki Järvinen
jarvinen@upseeriliitto.fi
0295 421 491

Viestintäpäällikkö

Essi Lindqvist
lindqvist@upseeriliitto.fi
040 565 1835

Sotilasaikakauslehden toimitussihteeri

komkapt Marko Varama
varama@upseeriliitto.fi
040 844 8255

Hallintosihteeri

Erja Elopuro
elopuro@upseeriliitto.fi
040 537 1799

Liittosihteeri

Päivi Schroderus
schroderus@upseeriliitto.fi
050 338 8228

Toimisto

Laivastokatu 1 B,
toimisto@upseeriliitto.fi
00160 Helsinki

Upseeriliiton Konttaisenranta

Virkkulantie 30
93830 RUKATUNTURI

Loma-Konttainen ky

Puh. arkisin
kello 10.00–15.00
0400 393 756
asiakaspalvelu@
loma-konttainen.fi

Lakitoimisto Valta & Oikeus Oy

Asko Valta
toimisto@valtalex.fi
050 530 3503

Asianajotoimisto Lindell Oy

Olli-Pekka Lindell
toimisto@asianajotoimisto-
lindell.fi
(02) 251 1004, 0400 826 078

UPSEERILIITTO.FI

Jäsenkoulutusta

Merkitse jo kalenteriisi:

"Valmistautuminen reserviin" lauantaina 19.9.2026

Lähiaikoina reserviin siirtyville jäsenillemme järjestetään Katajanokan Kasinolla koulutustilaisuus siitä, mitä eläkkeelle siirtyminen tarkoittaa. Koulutuksessa kerrotaan miten ammattitaitoaan voi hyödyntää eri tavoin, miten työtä voi ja kannattaa hakea sekä mihin kannattaa henkisesti varautua eläkepäivien alkaessa. Koulutus alkaa aamukahveilla ja sisältää lounaan sekä iltapäiväkahvit.

Ilmoittautumishjeet ja linkki julkaistaan kesän jäsenkirjeessä ja kotisivuilla elokuussa.

"Yrityksen perustaminen" lauantaina 3.10.2026

Jäsenillemme järjestetään Helsingissä Katajanokan Kasinolla koulutustilaisuus, jossa kerrotaan miten yrityksen voi perustaa. Yritysmuotoja on erilaisia ja niiden käytännön järjestelyt poikkeavat toisistaan. Tilaisuudessa kuullaan asiantuntijoita sekä yrityksen perustaneiden upseereiden omia kokemuksia. Koulutus alkaa aamukahveilla ja sisältää lounaan sekä iltapäiväkahvit.

Ilmoittautumishjeet ja linkki julkaistaan kesän jäsenkirjeessä ja kotisivuilla elokuussa.

SOTILASAIKAKAUSLEHTI

Maamme johtavaa sotilasalan ammattilehteä julkaisee upseerien akavalainen ammattijärjestö, Upseeriliitto ry.

Puolustusvoimat suorittaa vuositason miljardeihin hankintoja, joista päättävät suomalaiset upseerit ja valtionhallinnon virkamiehet. He lukevat Sotilasaikakauslehteä, sotilasalan johtavaa ammattilehteä.

Sotilasaikakauslehti käsittelee puolustusvoimien hankintoja, koulutusta, turvallisuuspolitiikkaa, strategiaa ja ajankohtaisia aiheita.

Varaamalla ilmoitustilaa varmistat yrityksesi näkymisen puolustusvoimien päättäjille.

Varmista näkyvyytesi puolustusvoimien päättäjille

e-mail juha.halminen@mediaosasto.fi
tel. +358 50 5922722

www.upseeriliitto.fi

FF21

Posti Green

COMBITECH

Combitechin TEMPEST Center hyväksytty NATO- ja EU-tasolle

TEMPEST-hajasäteilymittaukset, toimitusvalvonta sekä asiantuntija- ja koulutuspalvelut – Combitechin TEMPEST Centerin vuosikymmenten osaamisella.

Combitech

www.combitech.fi/tempestcenter